

Ліяюна

**Лише Він міг стати
нашим Спасителем, с. 8**

Які істини ми засвоюємо про тіло
завдяки Воскресінню?, с. 14

Звільнитися від тягаря сексуального
насилства, с. 22

Знати свого ворога: як протистояти
чотирьом стратегіям Сатани, с. 30

Робітники встановлюють знак на будівельному майданчику Бернського Швейцарського храму. Храм було освячено у вересні 1955 року Президентом Девідом О. Мак-Кеєм. То був перший храм, побудований за межами Північної Америки, і перший, де обряди виконувалися іншими мовами (не англійською).

Фотографію надано з люб'язного дозволу
Церковної історичної бібліотеки

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: Праведний житиме вірою**
Президент Дітер Ф. Ухтдорф
- 7** **Послання візитного вчителювання: Клятва і завіт священства**

НА ОБКЛАДИНЦІ
Три Марії біля гробниці, художник Вільям-Адольф Бужеро

СТАТТІ

- 8** **Спасителява Спокута: фундамент істинного християнства**
Старійшина Роберт Д. Хейлз
Оскільки Він живе, усі ми житимемо знову.
- 14** **Воскресіння Ісуса Христа та істини про тіло**
Девід А. Едвардс
Воскресіння Ісуса Христа навчає нас важливих істин про вічну і священну природу тіла.
- 22** **Міст до надії та зцілення**
Ненон Теллі
Як можете ви або близька вам людина знайти мир, надію та зцілення після чогось такого гіркого і болісного, як заподіяне сексуальне насильство?
- 28** **Старий сімейний альбом: Сила сімейних історій**
Амнеріус Пушасу
Історії та життя моїх предків продовжують мене зміцнювати.

30 Війна триває

Старійшина Ларрі Р. Лоуренс
Старійшина Ларрі Р. Лоуренс розповідає про чотири стратегії Сатани і те, як їм протистояти.

РУБРИКИ

- 20** **Музика: До Нього йдіть**
Стівен К. Джоунс і Майкл Ф. Муді
- 38** **Портрети віри: Скайдріте Бокума**
- 40** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Сила Бога**
Старійшина Брюс Р. Мак-Конкі

44 Як розуміти ваше патріарше благословення

Аллі Арнелл і Маргарет Уілден
Патріарше благословення можна порівняти з особистою дорожньою картою. Ось кілька ідей, як нею користуватися.

48 Підготовка до нової подорожі

Каріна Мартінс Перейра Коррейя де Ліма
Сумніви і страхи стосовно започаткування своєї сім'ї непокоїли мене. Як я могла заспокоїтися?

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: Чи вона сяє?

50 Як навчатися розумом і серцем?

Яким є Господній спосіб пошуку відповідей на мої запитання і кращого розуміння Писань?

52 Зробіть вивчення євангелії більш особистим

Дізнайтеся, як ви можете отримати найбільше від вивчення євангелії.

56 Відповіді церковних провідників: Як знайти справжній мир

Старійшина Квентін Л. Кук

57 Забуті книги, згадане свідчення

Абігайль Д. Феррер
День, коли мене попросили поділитися інформацією про Церкву, був тим самим днем, коли я забула взяти церковні матеріали. Чи моїх простих слів буде достатньо?

58 Вони бачили Його

Прочитайте ці свідчення про Воскреслого Спасителя і погляньте, як ви можете бути свідком Його Воскресіння також.

62 Місце для нас

63 Плакат: Вперед, воїнство Христове

64 Запитання і відповіді
"Як я можу знати, що Бог слухає мої молитви?"

66 Андрій та погане слово

Джулі С. Дональдсон
Одне маленьке погане слово не дуже зашкодить, чи не так?

68 Відповіді від апостола: Як я можу допомагати зміцнювати свою сім'ю?

Старійшина Девід А. Беднар

69 Готуватися до храму кожного дня

Джой Д. Джоунс
Дізнайтеся, як сестра Джоунс поставила важливу ціль.

70 Стар сяє

Джейн Мак-Брайд
Стар хвилювалася, як уперше піде до Початкового товариства. Чи зможе вона з кимось подружитися?

72 Будьте світлом!

Елізабет Пінбороу
Вісім способів того, як бути хорошим другом.

73 Фігурки персонажів з історії Церкви: Поширювати євангелією

74 Думати про Ісуса

Ліндсі Теннер
Мія дізнається про причастя.

76 Історії про Ісуса: Ісус дав нам причастя

Кім Уебб Рейд

79 Великодні лілеї

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятих Апостолів: Рассел М. Нельсон,
Даллін Х. Оукс, М. Рассел Баллард, Роберт Д. Хейлз,
Джеффері Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А.
Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд

Редактор: Джоозеф В. Стіті
Помічники редактора: Ренделл К. Беннетт,
Керол Ф. Мак-Конкі

Консультанти: Брайан К. Ештон, Джин Б. Бінгам,
Леґранд Р. Кертіс мол., Крістоффель Голден, Дуглас Д.
Холмс, Ерік В. Копічк, Ларрі Р. Лоуренс, Керол М. Стівен

Головний директор: Пітер Ф. Еванс
Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр
Помічник з видавництва: Кремільда Амарал

Редколегія: Бетені Бартоломі, Брітанні Бетті, Девід Діксон,
Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт
Х. Граффер, Ларен Портер Гонт, Шарлот Ларкабал, Майкл Р.
Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекір, Джошуа
Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М. Ромні,
Мінді Енн Селу, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:
Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, С. Кімболл
Ботт, Томас Чайлд, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П.
Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моїй, Марк В.
Робінсон, Рейчел Сміт, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорст
Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он
Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Глен Едейр, Конні Боуторп Брідж,
Джулі Бурдетт, Брайан В. Двіджі, Джинні Дж. Нільсон,
Гейл Тейт Рафферті, Дерек Річардсон
Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой К. Веллінг
За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільчого центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбодійською, китайською, кірибати, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаскою, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською,
суахілі, тагальською, таїянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано
інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони*
для особистого, некомерційного використання (а також
для церковних покликань). Це право може бути скасовано
у будь-який час. Візуальні матеріали не можна копіювати,
якщо про ці обмеження зазначено у рядку з інформацією
про мистецьку роботу. Питання щодо авторського права
треба направляти до Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2017 Vol. 20 No. 4. *LIAGONA* (USPS 311-480) Ukrainian,
(ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось два приклади:

"Вони бачили Його", с. 58: Що означає бути свідком Христа? Після прочитання статті всією сім'єю, ви можете обговорити, як можна бути свідками Христа, навіть ніколи не бачивши Його фізично. Ви можете обговорити ідеї щодо того, як наблизитися до Спасителя, наприклад: знаходити можливість послужити біженцям у своїй громаді, дізнаватися про життя Спасителя під час вивчення Писань, посидіти з маленькою дитиною, даючи можливість якійсь подружній парі відвідати храм, або допомогти другу в біді. Ви також можете переглянути відео на сайті mormon.org/easter і поміркувати про важливість Христа і Його Воскресіння для нашого життя.

"Готуватися до храму кожного дня", с. 69: сестра Джой Д. Джоунс нагадує нам про те, як важливо зробити храм пріоритетом у нашому житті, а виконання сімейної історії допоможе підготуватися, щоб увійти в нього. Ви можете провести домашній сімейний вечір у вигляді "вечора, присвяченого сімейній історії та храму". Ви можете дізнатися, як індексувати імена і досліджувати сімейні записи, або обговорити важливість храмових обрядів і прогляньте зображення храмів, що є по всьому світу. Якщо ви живете поблизу храму, ви можете прийти на храмову ділянку і поговорити про те, як храм може наблизити нас до Небесного Батька і допомагати відчувати Його любов.

БІЛЬШ ДОКЛАДНО В ОН-ЛАЙНІ

Журнал *Ліягона* та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org. Зайдіть на [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (доступно англійською, португальською та іспанською мовами), щоб знайти надихаючі послання, ідеї для домашніх сімейних вечорів та матеріали, якими ви можете ділитися з друзями і сім'єю.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Великдень, 14, 58, 76, 79

Вивчення Писань, 43, 52, 57

Відвага, 40, 57, 63

Війна на небесах, 30

Віра, 4, 38, 41, 48, 80

Вічне життя, 8, 14

Воскресіння, 8, 14, 58, 76, 79

Дружба, 70, 72

Духовна сила, 4, 30, 63, 80

Завіти, 7

Знання, 50, 52

Зцілення, 22

Історія Церкви, 73

Ісус Христос, 8, 14, 30, 56, 58, 74, 76, 79

Мир, 48, 56, 62, 66

Мова, 40, 66

Молитва, 41, 62, 64

Надія, 22, 48

**Патріарші
благословення,** 44

Приклад, 72

Причастя, 74, 76

Свідчення, 38, 50, 57, 58

Святий Дух, 50

Священство, 7, 80

Сексуальне насильство, 22

Сімейна історія, 28

Сім'я, 28, 42, 48, 68

Служіння, 4, 42, 68

Спокуса, 30, 63

Спокута, 8, 22, 74, 76

Тіло, 14

Храмове поклоніння, 69

**Президент
Дітер Ф. Ухтдорф**

Другий радник
у Першому
Президентстві

ПРАВЕДНИЙ ЖИТИМЕ ВІРОЮ

Рабин і миловар

Є стара юдейська історія про одного милоvara, який не вірив у Бога. Якось ідучи разом з рабином, він сказав: “Ось чого я не можу зрозуміти: Упродовж тисяч років ми маємо релігію. Але куди не поглянеш—скрізь зло, продажність, нечесність, несправедливість, біль, голод і насильство. Таке враження, що релігія аніскільки не покращила світ. Тож я вас запитую: навіщо вона?”

Рабин якийсь час мовчав, проте йшов далі поруч з миловаром. Через якийсь час вони підійшли до ігрового майданчика, де перемазані брудом діти копирсалися в землі.

“Ось чого я не можу зрозуміти,—сказав рабин.— Поглянь на цих дітей. Ми користуємося милом упродовж тисяч років, і все ж ці діти брудні. То навіщо ж нам мило?”

Миловар відповів: “Але ж, рабі, несправедливо звинувачувати мило, кажучи про цих брудних дітей. Милом треба користуватися, щоб побачити, як воно діє”.

Рабин усміхнувся і сказав: “Саме так”.

Як ми будемо жити?

Апостол Павло, цитуючи пророка зі Старого Завіту, коротко пояснив, що означає бути віруючим, коли написав: “Праведний житиме вірою” (Римлянам 1:17).

Можливо, цей простий вислів пояснює різницю між слабкою і недієвою релігією й такою, яка має силу змінювати життя.

Але щоб зрозуміти, що означає жити вірою, ми повинні зрозуміти, чим є віра.

Віра—це більше, ніж сповідання вірування. Це—повна довіра до Бога, яка супроводжується ділами.

Це більше, ніж бажання.

Це більше, ніж сидіти, відкинувшись на стільці й кивати головою на знак згоди. Коли ми кажемо: “Праведний *житиме вірою*”, ми маємо на увазі, що віра нас веде і скеровує. Ми *діємо* таким чином, що відповідає нашій вірі—керуючись не бездумною послухністю, але впевненою і щирою любов’ю до Бога й до безцінної мудрості, яку Він відкрив Своїм дітям.

Віра має супроводжуватися ділами; у протилежному випадку вона не життєздатна (див. Якова 2:17). Це зовсім і не віра. Вона не має сили змінити навіть одну людину, вже не кажучи про світ.

Чоловіки і жінки віри довіряють милостивому Небесному Батькові—навіть у часи непевності, навіть у часи сумнівів і випробувань, коли вони не можуть бачити всю картину або розуміти все до кінця.

Чоловіки і жінки віри заповзято йдуть шляхом учнівства і намагаються наслідувати приклад свого улюбленого Спасителя Ісуса Христа. Віра мотивує, а насправді, надихає нас прихилитися серцем до небес і активно підтримувати, піднімати і благословляти ближніх.

Релігія без діл—це як мило, що залишається в мильниці. Вона може мати дивовижний потенціал, але в дійсності вона неспроможна щось змінювати, поки не почне діяти. Відновлена євангелія Ісуса Христа—це євангелія дії. Церква Ісуса Христа навчає істинній релігії, яка є посланням надії, віри й милосердя, включаючи надання нашим ближнім як духовної, так і матеріальної допомоги.

Президент Ухтдорф і його дочка, Антьє, відвідали табір біженців біля Афін, Греція.

Кілька місяців тому разом зі своєю дружиною Гарріет ми були в сімейній поїздки по Середземномор'ю разом з нашими дітьми. Ми відвідали кілька таборів для біженців і зустрілися з сім'ями, що прибули з регіонів, де точиться війна. Ці люди не нашої віри, але вони—наші брати і сестри, і вони потребували невідкладної допомоги. Наші серця були глибоко зворушені, коли ми на власні очі бачили, як активна віра членів нашої Церкви допомагає, надає підтримку і вселяє надію в наших ближніх, що перебувають у нужді, незалежно від релігійних уподобань, національності та освіти.

Віра у парі з постійними ділами сповнює серця добротою, розум— мудрістю і розумінням, а душу— миром і любов'ю.

Наша віра може благословляти і справляти праведний вплив як

на людей навколо нас, так і на нас самих.

Наша віра може сповнювати світ добротою і миром.

Наша віра може змінювати ненависть на любов, а ворогів—на друзів.

Тож праведні живуть вчинками віри; вони живуть, довіряючи Богові й ходячи Його шляхом.

І це така віра, яка може змінювати окремих людей, сім'ї, народи і світ. ■

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Президент Ухтдорф пояснює, що віра—це більше, ніж вияв вірування. Справжня віра в Небесного Батька та Ісуса Христа вимагає дій, а якщо ми живемо вірою, то маємо силу змінювати життя і домівки. Ви можете запрошувати тих, кого навчаєте, ділитися випадками з власного життя чи з досвіду інших людей, коли вони були свідками благословень і сили, що приходять, коли живеш вірою. Заохочуйте їх молитися, щоб мати провід і знати, як краще жити за євангелією.

Служити людям вірою

Президент Ухтдорф розповідає нам, що наша віра в Бога повинна “супроводжуватися ділами”. Коли наша віра поєднується “з постійними ділами,—каже він,—[вона] сповнює ... душу—миром і любов’ю”. Маючи обіцяння такого благословення, ми можемо робити зміни і ми можемо бачити їх в нашому житті, якщо присвятимо час і послужимо з вірою. Ви можете молитися кожного ранку, щоб просити Господньої допомоги в служінні іншим. Наприклад, попросіть Його показати вам, коли комусь із ваших братів чи сестер у сім’ї потрібна допомога в роботі по дому, або якому другу треба сказати комплімент. Тоді, коли отримаєте спонукання, дійте! Якщо такі молитви і таке служіння перетворяться на звичку, тоді постійні, сповнені віри діла благословлятимуть ваше життя й життя інших людей. Президент Ухтдорф обіцяє, що ви зможете “змінювати окремих людей, сім’ї, народи і світ”.

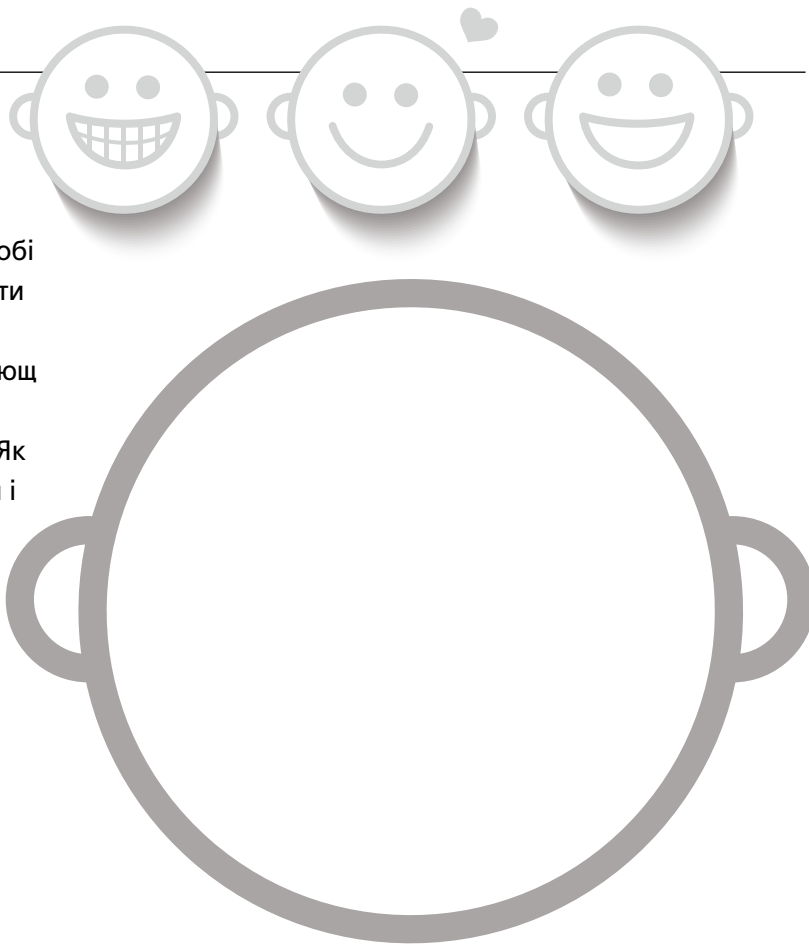

Довіра

Спробуй виконати це завдання з другом. Тобі доведеться довіряти і в точності виконувати всі настанови.

Тримаючи в руках олівець або ручку, заплющ очі. Нехай друг каже, де на цьому обличчі малювати очі, ніс і волосся. Потім подивися. Як вийшло? Ти можеш розмалювати це обличчя і намалювати ще одне, щоб знову пограти!

Іноді важко виконувати настанови. Але коли ми намагаємося іти за Небесним Батьком, слухаючи Святого Духа, Він нам допоможе. Ми можемо завжди Йому довіряти.

Клятва і завіт священства

З молитвою вивчіть цей матеріал і прагніть натхнення, щоб знати, чим поділитися. Як розуміння мети Товариства допомоги підготує дочок Бога до благословень вічного життя?

Чим краще ми, сестри, розуміємо, що клятва і завіт священства стосується особисто нас, тим більше благословень і обіцянь священства ми отримаємо.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Усі, хто уклав священні завіти з Господом і хто шанує ці завіти, має право на отримання особистого одкровення, удостоюється служіння ангелів, спілкування з Богом, отримання повноти евангелії, а потім разом з Ісусом Христом стає спадкоємцем усього, що має наш Батько”¹.

Благословення та обіцяння клятви і завіту священства поширюються як на чоловіків, так і на жінок. Сестра Шері Л. Дью, колишній радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, сказала: “Повнота священства, яка міститься у найвищих

Віра
сім'я
допомога

обрядах дому Господнього, може бути отримана лише разом—чоловіком і жінкою”².

Сестра Лінда К. Бертон, генеральний президент Товариства допомоги, звернулася з таким закликком: “Я пропоную вам вивчити напам'ять клятву і завіт священства, які можна знайти в Ученні і Завітах 84:33–44. Якщо ви це зробите, я обіцяю вам, що Святий Дух розширить ваше розуміння священства і надихатиме та підбадьорюватиме вас надзвичайним чином”³.

Метою настанов Джозефа Сміта Товариству допомоги було підготувати жінок до “отримання привілеїв та благословень і дарів священства”. Її буде досягнуто за допомогою храмових обрядів.

“Храмові обряди—це обряди священства, але вони не є наданням церковного чину ні чоловікам, ні жінкам. [Ці обряди є виконанням] Господнього обіцяння про те, що Його народ—жінок і чоловіків—буде “обдаровано силою згорі” [УЗ 38:32]”⁴.

Додаткові уривки з Писань та інформація

Учення і Завіти 84:19–40; 121:45–46; reliefsociety.lds.org

ПОСИЛАННЯ:

1. М. Рассел Баллард, “Чоловіки, жінки і сила священства”, *Лягона*, вер. 2014, с. 36.
2. Шері Л. Дью, у *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 140.
3. Лінда К. Бертон, “Сила священства доступна всім”, *Лягона*, черв. 2014, сс. 39–40.
4. Gospel Topics, “Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women”, topics.lds.org.

Поміркуйте
над цим

Що ви
можете
робити,
аби повніше
зрозуміти
й отримати
обіцяні
благосло-
вення клятви
і завіту
священства?

ГЕОСИМАНІЯ, ХУДОЖНИК ДЖ. КІРК ЧАРДІС

Старійшина
Роберт Д. Хейлз
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Спасителя Спокута:

ФУНДАМЕНТ ІСТИННОГО ХРИСТИЯНСТВА

*Усі ми воскреснемо і станемо безсмертними завдяки
викупительній жертві Ісуса Христа.*

Пророка Джозефа Сміта (1805–1844) запитали: “Які основоположні принципи вашої релігії?” Він відповів: “Фундаментальними принципами нашої релігії є свідчення апостолів і пророків стосовно Ісуса Христа, що Він помер, був похований і піднявся на третій день, і вознісся на небеса. А все інше, що стосується нашої релігії, є лише додатком до цього”¹.

Я хочу виступити на підтримку висловлювання пророка Джозефа. Центром усього, у що ми віримо, є наш Спаситель і Його викупительна жертва— “поблажливість Бога” (1 Нефій 11:16), через яку Батько послав Свого Сина на землю здійснити Спокуту. Головною метою життя Ісуса Христа було здійснення спокутної жертви. Спокута—це основа істинного християнства.

Чому Спасителя Спокута є центральним євангельським принципом у Церкві та в нашому житті?

Уложення віри 1:3.

У третьому Уложенні віри сказано: “Ми віримо, що завдяки спокуті Христа все людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам євангелії”.

“Спасеним” у цьому контексті означає досягнення найвищого ступеня слави в цілестіальному царстві. Воскресіння надається як дар всім, хто приходить на землю, але щоб отримати вічне життя, повноту благословень вічного розвитку, кожна людина має виконувати закони, отримати обряди і укласти завіти євангелії.

Чому міг Ісус Христос, і лише Він, викупити гріхи світу? Він відповідав усім вимогам.

Бог любив Його і довіряв Йому

Ісус народився від Небесних Батьків у доземному світі. Він був Першонародженим нашого Небесного Батька. Його було обрано від самого початку. Він був послухним волі Свого Батька. У Писаннях часто розповідається про радість, яку Небесний Батько має у Своему Синові.

У Євангелії від Матвія ми читаємо: “І ось голос почувся із неба: “Це Син Мій Улюблений, що Його Я вповодив!” (Матвій 3:17).

У Луки записано: “І почувся ось голос із хмари, який промовляв: “Це Син Мій Улюблений,—Його слухайтеся!” (Лука 9:35).

А у храмі на землі Щедрий після Спасителевого Воскресіння народ почув голос Батька: “Ось Мій Улюблений Син, в Якому Я задоволений, в Якому Я прославив Своє ім'я—слухайте Його” (3 Нефій 11:7).

Моє серце дуже зворушують слова, в яких ідеться про те, що коли Ісус страждав у Гефсиманському саду, Батько, виявляючи велику любов і співчуття до Свого Єдинонародженого Сина, послав ангела, аби втішити і зміцнити Його (див. Лука 22:43).

Ісус скористався Своєю свободою волі, аби послухатися

Ісус мав добровільно віддати за нас Своє життя.

На великій Нараді на небесах Люцифер, “син зірничі досвітньої” (Ісаїя 14:12; УЗ 76:26–27), сказав:

“Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану”.

Але, ось, Мій Улюблений Син, Який був Моїм Улюбленим і Вибраним від початку, сказав Мені: “Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки” (Мойсей 4:1–2; див. також Авраам 3:27).

Через велику любов Сина до Свого Батька і до кожного з нас, Він сказав: “Пошли мене”. Коли Він сказав: “Пошли мене”, то виявив свою свободу волі.

“Як Отець Мене знає, так і Я Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу.

Через те Отець любить Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його.

Ніхто в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його, і маю владу прийняти його знову,— Я цю заповідь взяв від Свого Отця” (Іван 10:15, 17–18).

Якби лише Спаситель захотів, легіони ангелів могли б забрати Його з хреста відразу ж додому до Його Батька. Але Він скористався Своєю свободою волі, аби принести Себе в жертву заради нас, виконати Свою місію в земному житті та витерпіти до кінця, завершуючи принесення викупительної жертви.

Ісус хотів прийти на землю, і Він відповідав усім вимогам. І коли Він прийшов, то сказав: “Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене” (Іван 6:38).

Ісуса було висвячено наперед

Петро навчав, що Ісус “призначений був іще перед закладами світу” (див. 1 Петра 1:19–21).

Пророки усіх розподілів передвіщали пришестя Ісуса Христа і те, якою буде Його місія. Завдяки великій вірі Еноха йому було дане величне видіння народження, смерті, Вознесіння та Другого пришестя Спасителя:

ЕССЕ НОМО. ХУДОЖНИК ДЖ. МІКК РІНАРДІС

“І ось, Енох побачив день пришествя Сина Людини, саме в плоті; і його душа зраділа, кажучи: Праведного піднесено, і Агнця вбито від заснування світу. ...

І Господь сказав Еноху: Дивись, і він подивився і побачив Сина Людини, піднятого на хресті у спосіб людей;

І він почув гучний голос; і небеса зтягнуло; і всі створіння Бога плакали; і земля стогнала; і скелі розкололися; і святі воскресли, і їх було увінчано праворуч Сина Людини вінцями слави. ...

І Енох побачив Сина Людини, що возносився до Батька;

І сталося, що Енох побачив день пришествя Сина Людини, в останні дні, щоб перебувати на землі в праведності протягом тисячі років” (Мойсей 7:47, 55–56, 59, 65).

Приблизно за 75 років до народження Христа Амулек свідчив: “Слухайте, я кажу вам, що я знаю, що Христос прийде до дітей людських, щоб узяти на Себе провини Свого народу, і що Він спокутує гріхи світу; бо Господь Бог сказав це” (Алма 34:8).

Ісус мав унікальні якості

Лише Ісус міг принести викупительну жертву, оскільки народився від смертної матері, Марії, і отримав силу життя від Свого Батька (див. Іван 5:26). Завдяки цій силі життя Він подолав смерть, могила втратила свою силу, і Він став нашим Спасителем і Посередником та Господарем воскресіння—знаряддям, завдяки якому всі ми отримуємо спасіння і безсмертя. Усі ми воскреснемо і станемо безсмертними завдяки викупительній жертві Ісуса Христа.

Ісус добровільно спокутував первородний гріх

У Другому уложенні віри сказано: “Ми віримо, що людей буде покарано за їхні власні гріхи, а не за Адамову провину”.

Застосовуючи нашу свободу вибору, ми приймаємо рішення виявляти віру. Ми можемо старанно каятися; без Спокути—це неможливо.

ГОЛОМУРИЙ ДЕНЬ. ГОЛЛОФА. ХУДОЖНИК ДЖ. КІРК РІЧАРДС

У книзі Мойсея ми знаходимо вчення: “Звідти пішла чутка повсюди серед людей, що Син Бога спокутував первісну вину, через що відповідальність за гріхи батьків не може впасти на голови дітей” (Мойсей 6:54).

У книзі 2 Нефій міститься величне вчення:

“Бо через те що смерть зійшла на всіх людей, для того, щоб виконати милосердний план великого Творця, повинна бути і сила воскресіння, і воскресіння повинно обов'язково прийти до людини з причини падіння; а падіння прийшло з причини порушення закону; і через те, що людина пала, вони були відсічені від присутності Господа.

Отже, повинно існувати нескінченне спокутування—без нескінченного спокутування це тління ніколи не зодягнеться у нетління. Отже, перше покарання, яке зійшло на людину, мусило б залишитися на безконечну тривалість. А якби так, то ця плоть повинна була б полягти, щоб гнити і розпадатися, перетворюючись на матір-землю, щоб ніколи більше не встати” (2 Нефій 9:6–7).

Ісус був єдиною досконалою істотою

В Ученні і Завітах Спаситель каже: “Батьку, подивись на страждання і смерть Того, Хто не вчинив ніякого гріха, Кого Ти так уподобав; подивись на кров Твого Сина, яку було пролито, кров Того, Кого Ти віддав, щоб Тебе було прославлено” (УЗ 45:4).

Ісус був єдиною людською істотою, яка була досконалою, без гріха. Жертва у Старому Завіті означала

пролиття крові—що вказувало на жертву нашого Господа і Викупителя на хресті заради здійснення спокутної жертви. Коли у стародавніх храмах виконувалися жертвоприношення шляхом пролиття крові, священники приносили в жертву ягня без жодної вади, яке було досконалим в усьому. У Писаннях Спасителя часто називають “Агнцем Божим”, оскільки Він чистий (див., наприклад, Іван 1:29, 36; 1 Нефій 12:6; 14:10; УЗ 88:106).

Петро навчав, що нас викуплено “дорогоцінною кров’ю Христа, як непорочного й чистого Ягняти,” (1 Петра 1:19).

Ісус Христос взяв на Себе гріхи світу

У наступних віршах пояснюється, що Своєю Спокутою Спаситель заплатив ціну за наші гріхи:

“Усі ми, немов вівці, заблукали; ми повернули кожний на свою власну путь; і Господь поклав на Нього беззаконня всіх нас” (Мосія 14:6).

“А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. ...

Бо коли ми, будши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його.

І не тільки це, але й хвалимося в Бозі через Господа нашого Ісуса Христа, що через Нього одержали ми тепер примирення. ...

Бо як через непослух одного чоловіка багатьохто стали грішними, так і через послух Одного багатьохто стануть праведними” (Римлянам 5:8, 10–11, 19).

“Щоб справдилося, що сказав був Ісая пророк, промовляючи: “Він узяв наші немочі, і недуги поніс” (Матвій 8:17).

“Але Бог не перестає бути Богом, і милість пред’являє права на тих, хто кається, а милість приходиться через спокуту; а спокута приводить до воскресіння померлих; а воскресіння померлих приводить людей назад у присутність Бога; і таким чином їх відновлено у Його присутність, щоб їх було суджено відповідно до їхніх діянь, відповідно до закону і справедливості. ...

І таким чином Бог виконує Свої великі і вічні наміри, які були уготовані від заснування світу. І таким чином приходиться спасіння і викуплення людей, а також їхнє знищення і нещастя” (Алма 42:23, 26).

Ісус витерпів до кінця

Ісус Христос витерпів випробування, страждання, жертву і муки Гефсиманії, а також біль Голгофи на хресті. Тоді, нарешті, Він міг сказати: “Звершилось” (Іван 19:30). Він завершив Свою роботу в смертному житті і витерпів до кінця, таким чином здійснивши спокутну жертву.

У саду Він сказав: “Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,—не як Я хочу, а як Ти” (Матвій 26:39).

В Ученні і Завітах сказано:

“Таким стражданням, яке примусило Мене, Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом—і Я хотів, щоб Я міг не пити з цієї гіркої чаші і відсахнутися—

Проте, слава нехай буде Батькові, і Я скуштував і закінчив Свої приготування для дітей людських” (УЗ 19:18–19).

Ісус сказав Своему Батькові: “Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати” (Іван 17:4).

КУДИ ЙОГО ЗАБРАЛИ?, ХУДОЖНИК ДЖ. КІК РІЧАРДС

А потім, на хресті, “коли Ісус оцту прийняв, то промовив: Звершилось! І, голову схиливши, віддав Свого духа” (Іван 19:30).

Ісус прийшов на землю, зберіг Свою божественність, аби Він міг здійснити спокутну жертву, і витерпів до кінця.

Пам'ятати Його під час причастя

Сьогодні ми згадуємо про Спасителеву спокутну жертву за допомогою хліба й води—символів Його тіла і крові—як це було запроваджено під час Останньої вечері Господа з Його апостолами.

“Узявши ж хліб і вчинивши подяку, поламав і дав їм, проказуючи: “Це тіло Мое, що за вас віддається. Це чиніть на спомин про Мене!”

По вечері так само ж і чашу, говорячи: “Оця чаша—Новий Заповіт у Моїй крові, що за вас проливається” (Лука 22:19–20).

В Іван 11:25–26 ми читаємо:

“Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене,—хоч і вмере, буде жити.

І кожен, хто живе та хто вірує в Мене,—повіки не вмере”.

Ми також читаємо: “Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Мое, яке Я за життя світові дам” (Іван 6:51).

“Життя світові” означає вічне життя.

Нам потрібно готувати себе й свої сім'ї щотижня, аби бути гідними приймати причастя і поновлювати свої завіти зі сповненим покаяння серцем.

Батько і Син люблять нас

Батько послав Свого Сина на землю—в цьому полягає поблажливність—дозволивши, щоб Його розпіяли і щоб Він пройшов крізь усе, через що Він мав пройти. У Євангелії від Івана ми читаємо:

“Промовляє ... Ісус: “Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене.

Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, і Його бачили” (Іван 14:6–7).

НЕ СМІЇВАЙСЯ, ХОМО, ХУДОЖНИК ДЖ. КІРК РІЧАРДС

“Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас і послав Сина Свого вблаганням за наші гріхи” (1 Івана 4:10).

Вблагання означає улагодження або умиротворення.

Висновок

Кожен, хто приходить на землю і отримує смертне тіло—воскресне. Але нам треба працювати, аби отримати благословення піднесення, виявляючи свою вірність, послух, каючись та застосовуючи свободу волі. Милість буде виявлено зі справедливістю, уможливаючи покаяння.

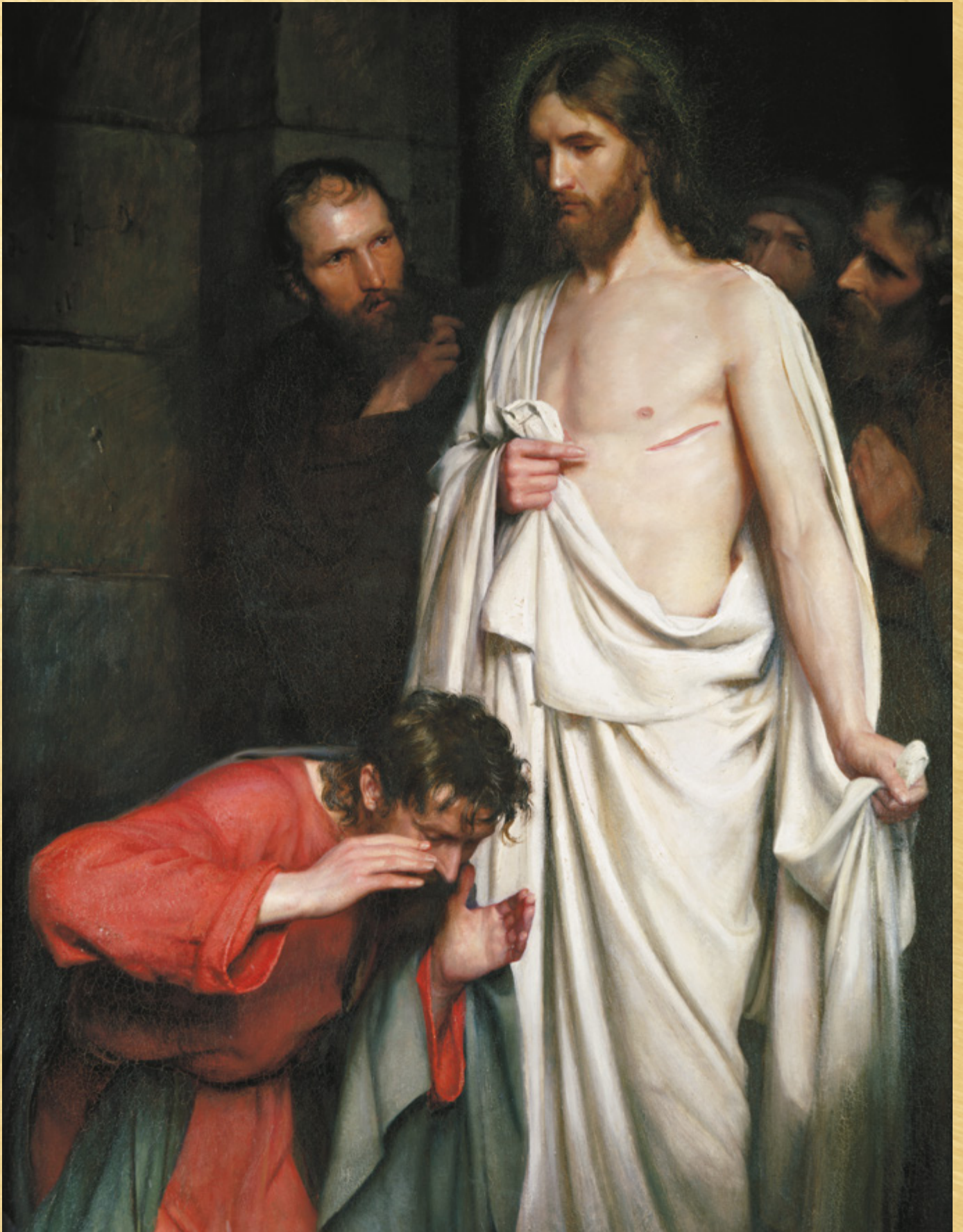
Оскільки ми зробили вибір наслідувати Ісуса Христа і прийняти Його, як нашого Викупителя, ми беремо на себе Його ім'я під час хрищення. Ми приймаємо закон послуху. Ми обіцяємо, що завжди будемо пам'ятати Його і дотримуватися Його заповідей. Причащаючись, ми поновлюємо наші завіти.

Із поновленням наших завітів ми отримуємо обіцяння, що Його Дух завжди буде з нами. Якщо ми дозволяємо Його Духу приходити у наше життя і скеровувати його, ми можемо повернутися в присутність Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа, в чому і полягає Їхній план щастя для нас—план спасіння. ■

З виступу “Спокута” на семінарі для нових президентів місій, що відбувся у Центрі підготовки місіонерів у Прово 24 червня 2008 р.

ПОСИЛАННЯ:

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), с. 51.*

Воскресіння Ісуса Христа ТА ІСТИНИ ПРО ТІЛО

Девід А. Едвардс

Співробітник редакції церковних журналів

“Промовив: Звершилось! ... І, голову схиливши, віддав Свого „духа” (Іван 19:30). У ту мить дух Ісуса Христа залишив Його тіло— тіло, яке знесло страждання, аби Він міг викупити гріхи всіх людей і допомогти їм у їхніх недугах (див. Алма 7:12–13). Те тіло, яке стало порожньою посудиною, було знято з хреста, загорнуто в тканину і потім покладено у гробницю. На третій день жінки прийшли до гробниці, щоб там завершити поховальні приготування для того тіла.

Але тіло зникло.

Те, що вони знайшли порожню гробницю, було лише початком. Марія Магдалина, апостоли й багато інших людей пізніше стали свідками чогось дивовижного: воскреслого, вдосконаленого Ісуса Христа, у людській подобі, відчутній на дотик.

Спаситель зробив усе можливе, аби ті, хто бачили Його після Воскресіння, повною мірою осягнули, яке саме тіло Він мав. Наприклад, Він запропонував Апостолам доторкнутися до Свого тіла, аби вони могли пересвідчитися, що Він явився

у фізичному стані й не є приви́дом (див. Лука 24:36–40)¹. Він навіть їв з ними (див. Лука 24:42–43).

Коли пізніше апостоли виконували своє завдання з проповідування евангелії Ісуса Христа, вони стикалися зі спротивом і переслідуваннями частково через те, що навчали про воскресіння Ісуса Христа і про те, що всі люди завдяки цьому воскреснуть (див. Дії 4:1–3).

Сьогодні Воскресіння Ісуса Христа посідає таку ж центральну роль у посланні, що проголошується світові Його Церквою, як і в ті часи. Пророк Джозеф Сміт сказав: “Фундаментальними принципами нашої релігії є свідчення апостолів і пророків стосовно Ісуса Христа, що Він помер, був похований і піднявся на третій день і вознісся на небеса. А все інше, що стосується нашої релігії, є лише додатком до цього”².

Воскресіння допомагає відповідати на фундаментальні запитання стосовно природи Бога, нашої природи і наших стосунків з Богом, мети цього життя і надії, яку ми маємо в Ісусі Христі. Ось кілька істин, на яких наголошує Воскресіння Ісуса Христа.

Своїм Воскресінням Ісус Христос навчив нас важливих істин про тіло.

Будь-хто,
хто від-
кидає принцип
тіла Бога, відки-
дає також зем-
ного і воскреслого
Христа”.

—Старійшина
Джеффри Р.
Холланд

У Небесного Батька є прославлене тіло

Ідея про те, що у Бога є людська подоба, безсумнівно походить з Біблії³, і вона є поширеною в уявленні людей, але багато теологічних і релігійних філософських традицій відмовилися від неї на користь ідеї про Бога “без тіла, його частин або пристрастей”⁴, оскільки, з такої точки зору тіло (і матерія взагалі) є злом або чимось нереальним, у той час як дух, розум або ідеї є істинною субстанцією кінцевого буття або реальності.

То яким же славетно простим і революційним було одкровення про природу Бога, дане Його Сином, Ісусом Христом.

Під час Свого служіння Спаситель сказав: “Хто бачив Мене, той бачив Отця” (Іван 14:9). Ця істина ще більше ствердилася після Його Воскресіння в досконалому безсмертному тілі, яке показало, що “Батько має тіло з плоті й кісток, яке так само відчутне на дотик, як і людське; також Син” (УЗ 130:22).

Фізична природа Небесного Батька була таким чином відкрита. Як пізніше пояснював Джозеф Сміт: “Те, що без тіла чи його частин, є нічим. Немає іншого Бога небесного, ніж Той Бог, Який має плоть і кістки”⁵.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснив це таким чином: “Якщо наявність тіла є не тільки непотрібною для Бога, а й небажаною, навіщо Викупителю людства було викупити власне тіло з пазурів смерті й могили, забезпечуючи цим те, що воно ні в часі, ні у вічності не буде відділене від Його духа? *Будь-хто, хто відкидає принцип тіла Бога, відкидає також земного і воскреслого Христа*”⁶.

Небесний Батко є всемогутнім, всезнаючим і вселюблячим

Найвищі якості характеру Небесного Батька також розкриваються у самому факті Воскресіння Ісуса Христа. Як сказав старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Виходячи з реальності Воскресіння Христа, сумніви щодо всемогутності, всезнання і доброзичливості Бога Батька—Який віддав Свого Єдинонародженого Сина заради викуплення світу—є безпідставними”⁷.

Сила, знання і доброта Бога доведені Воскресінням Ісуса Христа, яке є доказом мудрості й любові плану Небесного Батька та Його (і Його Сина) здатності здійснювати цей план.

Ми є дітьми Бога

Як навчає Біблія, нас було створено “на образ Божий ... як чоловіка та жінку” (Буття 1:27). Воскресіння Ісуса Христа підсилює цю істину. В дійсності, саме під час Свого Воскресіння Ісус наголошував на наших стосунках з Небесним Батьком, кажучи: “Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого” (Іван 20:17; курсив додано).

Спаситель відкрив знання про те, що Бог і люди радикально не відрізняються одне від одного за загальними рисами. Основні

форми нашого тіла подібні до тих, що мають наші душі⁸, а наші душі були створені за образом Бога, бо такою є природа стосунків батьки-діти.

Тіло є даром, який уможлиблює і облагороджує

Своїм Воскресінням Спаситель показав нам, що фізичне існування в тілі—це складова вічного буття Бога і Його дітей. Як Господь сказав у одкровенні Джозефу Сміту: “Елементи є вічними, а дух і елемент, нерозривно з’єднані, отримують повноту радості” (УЗ 93:33). Цей нерозривний зв’язок поєднує разом дух і фізичну матерію, тож вони стають одним безсмертним, нетлінним, славетним і досконалим тілом—єдиним видом тіла, яке здатне отримати повноту радості, яку має Бог.

На противагу, після того як у людини було фізичне тіло, а потім вона залишила його, аби перейти в духовний світ, “мертві див[ляться] на ... відділеність їхніх духів від їхніх тіл, як на неволю” (УЗ 138:50; див. також УЗ 45:17).

Навіть наші смертні тіла є важливою складовою плану Небесного Батька і є божественним даром. Коли наші доземні душі приходять на цю землю, їм “додано” (Авраам 3:26) тіло. Пророк Джозеф Сміт навчав: “Ми прийшли на цю землю, щоб мати тіло і представити його чистим перед Богом у целестіальному царстві. Великий принцип щастя полягає в наявності тіла. У диявола немає тіла, і в цьому його покарання”⁹.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Завдяки нашому фізичному тілу ми можемо набути значний, глибокий і важливий досвід, який просто не були в змозі отримати у своєму доземному житті. Таким чином, наші стосунки з іншими людьми, здатність розпізнавати

істину і діяти відповідно до неї та дотримуватися принципів і обрядів евангелії Ісуса Христа підсилюються у нашому фізичному тілі. У школі смертного життя ми пізнаємо ніжність, любов, доброту, щастя, горе, розчарування, біль і навіть виклики фізичних обмежень у такий спосіб, що це готує нас до вічності. Просто кажучи, тут є уроки, які ми повинні засвоїти, і досвід, який нам потрібно набути, як сказано в Писаннях, “будучи у плоті” (1 Нефій 19:6; Алма 7:12–13)”¹⁰.

Пророк Джозеф Сміт навчав: “Усі істоти, які мають тіло, мають владу над тими, які його не мають”¹¹. Сатана може нас спокушати, але не може примусити. “Диявол не має сили над нами, якщо тільки ми не дамо її йому”¹².

Зрештою, дар вдосконаленого воскреслого тіла допомагає нам вийти з-під влади Сатани назавжди. Якби не Воскресіння, “наші душі повинні стати підлеглими ... диявол[а], щоб більше ніколи не піднятися. І наші душі певно стали такими, як він, і ми

Навіть наші смертні тіла є важливою складовою плану Небесного Батька і є божественним даром. Коли наші душі приходять на цю землю, їм “додано” (Авраам 3:26) тіло.

стаємо дияволами, ангелами дияволові, щоб бути ізольованими від присутності нашого Бога, і щоб залишитися з батьком брехні, у нещасті, як і він сам” (2 Нефій 9:8–9).

Дух і тіло не є ворогами

Хоча вони і є різними, дух і тіло не належать до двох абсолютно різних і несумісних реальностей. Як Джозеф Сміт дізнався: “Немає такої речі, як нематеріальна матерія. Увесь дух є матерією, але більш витонченою, або чистою, і може розпізнаватися тільки чистішими очима; ми не можемо бачити його; але коли наші тіла буде очищено, ми побачимо, що він є повністю матеріальним” (УЗ 131:7–8).

У своєму прославленому воскреслому стані Ісус Христос уособлює досконале поєднання духа і тіла, таким чином показуючи нам, що “дух і тіло є душею людини” (УЗ 88:15). У цьому житті ми прагнемо мати “духовні помисли”, а не “плотські помисли” (2 Нефій 9:39), “ски[нути] тілесну людину” (Мосія 3:19) і “стримува[ти] усі свої пристрасті” (Алма 38:12). Але це не означає, що дух і тіло є ворогами. Як показав нам Ісус Христос, тіло не слід зневажати чи від нього звільнятися, але його треба опанувати й змінювати.

Життя в смертному тілі має важливу мету

Поняття, що це життя є перевіркою, набуває глибшого сенсу, коли ми розмірковуємо над тим, що ми знаємо про своє життя до і після нього. Ми

жили як духи до приходу на землю, і Небесний Батько хоче, щоб ми стали такими, як Він, та вічно жили у безсмертних фізичних тілах. Ці істини означають, що наш випробувальний час на землі у цих смертних тілах не є безцільним, але має справжнє значення і мету.

Як сказав старійшина Крістофферсон: “Своїм вибором ми будемо демонструвати Богу (і самим собі) нашу відданість і здатність жити за Його целестіальним законом, коли ми не перебуваємо в Його присутності й маємо фізичне тіло з усіма його силами, пожаданнями і пристрастями. Чи зможемо ми приборкати плоть настільки, щоб вона стала для духа інструментом, а не його господарем? Чи можна нам буде довірити і в часі, і у вічності божественні сили, у т.ч. й силу створювати життя? Чи будемо ми на індивідуальному рівні перемагати зло? Ті, хто зможе, “матимуть славу, додану на їхні голови на віки вічні” [Авраам 3:26], і дуже важливий аспект цієї слави—бути воскресеним, безсмертним і прославленим фізичним тілом”¹³.

Наш досвід у наших теперішніх тілах, у тому числі наші стосунки одне з одним, мають велике значення, тому що вони є подобою того, що буде. Як дізнався Джозеф Сміт: “Ті самі суспільні стосунки, які існують серед нас тут, існуватимуть серед нас там, вони тільки будуть поєднані з вічною славою, якої ми тепер не маємо” (УЗ 130:2).

У своєму прославленому воскреслому стані Ісус Христос уособлює досконале поєднання духа і тіла, таким чином показуючи нам, що “дух і тіло є душею людини” (УЗ 88:15).

З того часу,
коли гробниця
стала порожньою,
Воскресіння Ісуса
Христа принес-
ло надію, бо ми
вбачаємо у Його
Воскресінні сим-
вол свого власного
воскресіння.

Ми маємо надію в Ісусі Христі

З того часу, коли гробниця стала порожньою, Воскресіння Ісуса Христа принесло надію, бо ми вбачаємо у Його Воскресінні символ свого власного воскресіння, коли “всі [наші] втрати відшкодуються [нам], ... якщо [ми] залишатиме[мося] вірними”¹⁴.

Перші апостоли Спасителя могли складати сміливе свідчення про Його воскресіння, бо вони бачили Його тіло й відчули Його на дотик. Але було більше за це. Так само, як Ісус Христос зціляв тілесні недуги, аби показати, що Він має владу прощати гріхи (див. Лука 5:23–25), Його Воскресіння—фізичний доказ Його влади подолати фізичну смерть—запевнило Його послідовників, що він має владу подолати духовну смерть. Обіцяння, які Він дав у Своїх вченнях—прощення гріхів, мир у цьому житті, вічне життя в Батьковому царстві—стали реальними, а їхня віра—непохитною.

“Коли ж бо Христос не воскрес, тоді віра [наша] даремна” (1 Коринтянам 15:17). Оскільки Він дійсно воскрес, ми можемо мати “надію через спокуту Христа і силу Його воскресіння воскреснути до життя вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням” (Мороній 7:41).

Під час свого земного життя Ісус Христос запрошував людей іти за Ним. Після Своєї смерті та Воскресіння кінцева мета стала ще яснішою. Якщо ми своїм послухом законам і обрядам евангелії будемо розвивати в собі “целестіальний дух”, то зможемо “отрима[ти] таке саме тіло, яке було природним тілом” і будемо “оживлен[і] часткою целестіальної слави, [і] отрима[ємо] тоді від неї ж, саме повноту” (УЗ 88:28–29). Він показав шлях. Він—це шлях. Саме Його силою—завдяки Спокуті й Воскресінню—ця целестіальна повнота стає досяжною, а це включає повноту радості у воскреслому тілі. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Коли Ісус Христос явився народові в Новому Світі, Він попросив їх—а їх було тисячі—підійти “один за одним” і доторкнутися до Його рук, ніг і боку, аби вони могли бути свідками того, що доторкнулися до воскреслого Господа й бачили Його (див. 3 Нефій 11:14–15; 18:25).
2. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 51.
3. Див. Буття 1:27; Вихід 33:11; Дії 7:56.
4. Хоча подібні ідеї містилися в більш ранніх

християнських уложеннях віри, саме це формулювання взято з Тридцяти дев'яти уложень англіканської церкви (1563).

5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 44.
6. Джеффри Р. Холланд, “Єдиний Бог правдивий, та Ісус Христос, що послав Він Його”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 42.
7. Д. Тода Крістофферсон, “Воскресіння Ісуса Христа”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 113.
8. Навіть одкровення про доземного Ісуса Христа було свідченням цього

факту, оскільки воно показувало, що тіло Його духа мало людську подобу (див. Етер 3:16).

9. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 212.
10. Девід А. Беднар, “Ми віримо, що маємо бути цнотливими”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 41.
11. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 212.
12. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 214.
13. Д. Тода Крістофферсон, “Чому шлюб, чому сім'я”, *Ліягона*, трав. 2015, с. 51.
14. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 53.

До Нього йдіть

Широ $\text{♩} = 44-48$

Слова: Стівен К. Джоунс
Музика: Майкл Ф. Муді

mp *p.p.*

1. За -
(2. Він)
(3. Він)

5

ра - ди нас у світ Він при - йшов, Щоб ко - жен із нас в Ньо - му
жив між лю - дей і прав - ді нав - чав, Тур - бо - ти їх ба - чив і
гріх про - щав і ра - ни зці - ляв, Сми - рен - ним і вір - ним

8

спо - кій знай - шов. Він лю - бить нас і за - хис - тить, Стра -
кло - по - ти знав. Він си - ли дасть в світ - лі хо - дить, Стра -
зір по - вер - тав. До нас з гли - бин ти - ся - чо - лить Ще й

rall.

11

a tempo

ждан - ня по - лег - шить, ві - ру зміц - нить. Йдіть, до Ньо - го
ждан - ня по - лег - шить, біль вго - мо - нить. Йдіть, до Ньо - го
до - сі лу - на - є: "До Ньо - го йдіть!" Йдіть, до Ньо - го

2

14

йдіть. _____
йдіть. _____ Вір - ні йдіть, Він вас нав - чить. _____ Він
йдіть. _____

17

ла - гід - ний, ти - хий, по - кір - ний От - цю. Йдіть, до Ньо - го

20

йдіть. _____ 1, 2. 3.
2. Він 0,
3. Він

23

йдіть, до Ньо - го йдіть. _____ *rall.*

© 2016, Стівен К. Джоунс і Майкл Ф. Муді. All rights reserved.
Цю пісню можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання.

МІСТ ДО НАДІЇ ТА ЗЦІЛЕННЯ

З належною допомогою жертви сексуального насильства можуть знайти зцілення, якого вони так щиро бажають.

Ненон Теллі

Служба з питань сім'ї СОД, шт. Техас, США

Уявіть, що ви стоїте на краю скелі й хочете подолати глибоку прірву, за якою, як вам казали, на вас чекає велике щастя. Шукаючи способу перебраться через прірву, ви знаходите купу матеріалів, які, якщо їх правильно поєднати, складуться в міст через прірву.

Якщо ви не знаєте, як побудувати міст, ті матеріали не матимуть для вас ніякої користі, а ви відчуватимете поразку й безнадію. Однак якщо людина, яка є досвідченим мостобудівником, допоможе вам, ви поглибите свої знання й розуміння і разом справитеся із завданням.

Упродовж минулих 18 років моя робота полягала в тому, щоб надавати матеріали й скерування, допомагаючи людям подолати вир емоцій та розумові страждання. Вважаю, що серед усіх людей, з якими я працювала, найбільш травмованими були жертви сексуального насильства. Я бачила, як сильно це випробування впливає на здатність людини добре витерпіти до кінця.

Однак я також побачила, що завдяки Спасителю тривале полегшення від наших труднощів і страждань можливе. Його любов підносить людей з темряви до світла.

Чому сексуальне насильство так глибоко травмує?

Жертви насильства розповідали мені про життя, сповнене депресією, сумнівами в собі та іншими глибокими емоційними стражданнями. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) допоміг нам зрозуміти, чому сексуальне насильство спричиняє такий глибокий біль:

“Існує жахливе, порочне сексуальне насильство. Його важко осягнути розумом. Воно суперечить порядності, яка має бути в кожному чоловіку та жінці. Це порушення того, що є священним і божественним. Воно руйнує життя дітей. Воно є недостойним і гідне найсуворішого засудження.

Ганьба тому чоловіку або жінці, які чинять сексуальне насильство над дитиною. Цим кривдник не лише *спричиняє найсерйозніший вид травми*. Він чи вона також стоять засудженими перед Господом”¹.

Сила дітонародження—це священна й божественна сила, яку Небесний Батько надав Своїм дітям. Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Сила породження є духовно важливою. ... Наш Небесний Батько і Його Улюблений Син є твоями і довірили кожному з нас частинку Їхньої сили

творити”². Тож не дивно, що порушення цієї священної сили “гідне найсуворішого засудження” і “спричиняє найсерйозніший вид травми”.

Розуміння травми

Сексуальне насильство—це будь-який вид непогдженної взаємодії з доторканням або не доторканням до людини, під час чого ця людина використовується для сексуального задоволення іншої особи. Дуже часто жертви сексуального насильства потерпають від плутанини в думках і також у почуттях стосовно своєї негідності і сорому, які надто важко зносити. Біль і страждання, з якими живуть жертви, часто посилюються зауваженнями інших людей, які не розуміють сексуального насильства і його наслідків. Деяких жертв звинувачують у брехні або їм кажуть, що певною мірою вони самі винні в тому, що сталося. Інші люди помилково схиляються до того, що жертви повинні покаятися, нібито вони певним чином згрішили, ставши жертвою.

Багатьом пацієнтам, з якими я працювала і які переживали сексуальне насильство в дитинстві або юності, радили “переступити через це”, “залишити в минулому” або “просто пробачити і забути”. Такі висловлювання—особливо озвучені близькими друзями, членами сім’ї або провідниками Церкви—можуть призводити до того, що жертва ще більше замкнеться й потерпає від сильнішого сорому, замість того щоб отримати зцілення й мир. Як і серйозна фізична травма або інфікування, ця емоційна рана не загоїться, якщо на неї просто не зважати. Натомість збентеження, яке починається під час насильства, зростає, і в поєднанні з болісними почуттями, які виникають пізніше, мислення людини може змінюватися, зрештою формуючи нездорову поведінку. Часто жертви насильства не визнають того, що заподіяне їм було насильством, та однак у них розвиваються нездорова поведінка і болісні почуття.

Ганна (ім’я змінено) пережила сексуальне насильство в ранньому дитинстві. Як і інші жертви, вона росла, вважаючи себе жахливою, негідною людиною. Майже все своє життя вона намагалася багато служити іншим,

аби залагодити своє почуття, що вона “недостатньо хороша”, аби Небесний Батько чи хтось інший її любили. У своїх стосунках вона відчувала постійний страх від того, що коли хтось по-справжньому дізнається, яка вона, то вважатиме її жахливою, якою вона себе вважала. Вона відчувала дуже сильний страх, що її не сприйматимуть, і через це боялася спробувати щось нове в житті або виконувати прості завдання, наприклад, подзвонити комусь по телефону. Господь благословив її художнім талантом, але вона його не розвивала через страх, що не знесе критики.

Понад 50 років почуття безпорадності, безсилля, страху, гніву, збентеження, сорому, самотності та ізоляції скеровували її повсякденні рішення.

Замінити біль миром

Спаситель зніс “муки, і страждання, і спокуси всякого роду”. Він зробив це, аби Він “міг знати у плоті, як допомогти Своему народу” (Алма 7:11–12). Він страждав не лише за наші гріхи, але також заради нашого зцілення, якщо причиною наших страждань буде чийсь гріх.

Якби Він був тут сьогодні, то я думаю, що Спаситель би плакав разом з тими, хто пережив сексуальне насильство, і благословляв би їх, так само, як Він плакав з нефійцями і благословляв їх (див. 3 Нефій 17). Хоча Його немає тут фізично, Його

Дух може бути з нами, і Він відкрив шлях для нашого зцілення, почуття спокою та прощення.

Багатьом з тих, хто був травмований, дуже важко повірити, що біль, який вони несуть, можна замінити миром. Часто рани жертв насильства ніхто не помічає і не визнає упродовж років. Біль маскується усмішкою на обличчі, бажанням допомагати іншим та спробами жити так, ніби нічого не сталося, однак відчуття болю ніколи не зникає.

Давайте порівняємо процес емоційного зцілення з лікуванням та загоєнням фізичної травми. Уявімо, що в молодості ви зламали ногу. Замість того, щоб іти до лікаря й лікуватися, ви шкутильгали, поки гострий біль не зник, але ви завжди відчували легкий біль при кожному кроці. Через багато років вам захотілося спекатися цього болю, тож ви ідете до лікаря. Лікар має випрямити кістку, видалити всі можливі нарости, загіпсувати її та відправити вас на фізіотерапію, щоб зміцнити ногу.

Процес зцілення від насильства подібний у тому, що жертва

ПОВЕДІНКА, ПРИТАМАННА ЖЕРТВАМ

Жертвам часто важко мати стосунки і вони можуть постійно прагнути схвалення інших людей, стають пасивними, встановлюють межі, тримаючи людей на відстані, щоб уникнути нових образ, стають нерозбірливими, шукаючи задоволення в сексуальній активності (включаючи порнографію та самостимуляцію), або впадають у іншу крайність та уникають усього, що пов'язано з сексом. Сором, пов'язаний з такою поведінкою, часто заважає людям звертатися по допомогу до батьків, провідників священства або професіоналів, бо вони не розуміють зв'язок між тим, що сталося з ними, і своєю поведінкою.

Намагаючись жити за євангелією, жертви впадають з однієї крайності в іншу. Деякі стають надто релігійними. Намагаючись приховати, те, що, як вони вважають, робить їх негідними, вони намагаються все робити правильно. Інші вважають, що ніколи не стануть гідними вічного життя й іноді перестають навіть намагатися.

УРОК З УЧЕННЯ І ЗАВІТІВ 123

Коли пророк Джозеф Сміт знаходився у в'язниці Ліберті, шт. Міссурі, він написав послання до Церкви, що міститься в розділах 121–124 Учення і Завітів, у яких містяться “обов’язки святих стосовно їхніх переслідувачів” (УЗ 123, вступ до розділу). Він не казав святим, які страждали від переслідувань і фізичних травм, тримати свій біль у собі та вдавати, ніби нічого не сталося. Розгляньте, як можна застосувати до проблеми насильства пораду, що міститься в розділі 123.

повинна спочатку зрозуміти реальність болю і те, що з цим можна щось зробити. Процес включає визнання того, що сталося. Необхідно також дати вихід почуттям болю, страху і суму, визнати їх і оцінити. Часто дуже корисно звернутися до професійного консультанта, який спеціалізується на зціленні саме таких травм. (Зверніться до провідника священства, аби дізнатися, чи є у вашому регіоні Служба сім’ї СОД).

Незалежно від того, чи має жертва доступ до професійної допомоги, вкрай важливо молитися, вивчати життя Спасителя і Його Спокуту й регулярно зустрічатися з провідником священства. Він може допомогти в полегшенні тягарів та отримати натхнення щодо того, як допомогти жертві зрозуміти її божественну гідність і стосунки з Небесним Батьком та Спасителем. Як нещодавно навчала Керол М. Стівенс, перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги: “Зцілення може бути довгим процесом. Воно вимагатиме, щоб ви з молитвою шукали скерування і належної допомоги, у тому числі звернулися за порадою до належним чином висвяченого провідника священства.

Навчаючись спілкуватися відкрито, встановлюйте належні межі та, можливо, шукайте професійної психологічної допомоги. Підтримувати духовне здоров’я під час усього процесу—життєво необхідно!”³

Для Ганни її життя стало таким нестерпним, що вона почала шукати допомогу. Завдяки свідченню вона знала, що може знайти мир і задоволення від життя, але не відчувала їх постійно. За допомогою молитви та після розмови з єпископом вона отримала пораду звернутися до психолога, де змогла здобути необхідні засоби, щоб вивести істину з темряви і розділити жахливий тягар, який вона несла наодинці. Таким чином вона змогла позбавитися болю та знайти мир, обіцяний Спасителем (див. Іван 14:27). Разом з миром і вітшенням прийшло бажання і здатність простити.

Необхідність прощати

Жертвам насильства часто важко навіть чути про прощення, і нерідко його неправильно розуміють. Якщо жертва розглядатиме прощення як звільнення кривдника від відповідальності або ствердження, що зроблене більше

не має значення, то вона не відчуватиме, що її підтримують. Хоча нам заповідано прощати (див. УЗ 64:10), у ситуаціях, де рана є глибокою, зцілення, як правило, має початися до того, як жертва зможе повністю простити кривдника.

Ті, хто страждає від болю, завданого насильством, можуть знайти вітшення в такій пораді з Книги Мормона: “Я, Яків, буду говорити до вас, хто чистий серцем. Дивіться на Бога з твердістю розуму, і моліться Йому з надзвичайною вірою, і Він заспокоїть вас у ваших стражданнях, і Він захищатиме вашу справу, і нашле справедливий вирок на тих, хто прагне вашого знищення” (Кн. Якова 3:1). Необхідність у відновленні справедливості й право на відшкодування можна віддати Господу, аби Він міг замінити наш біль миром.

Згодом Ганна зрозуміла, що може переказати на Господа потребу відновлення справедливості, а натомість знайти в житті почуття спокою, якого вона ніколи не відчувала. Раніше вона боялася приходити на сімейні події, де міг бути її кривдник. Тепер, завдяки її бажанню подолати серйозні емоційні травми на шляху до зцілення, вона більше не боїться бути в його присутності й може навіть виявляти йому співчуття у його похилому віці.

Вільні від непотрібних тягарів

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, каже, що “повне зцілення прийде

через вашу віру в Ісуса Христа, в Його силу і спроможність, через Спокуту, зцілити шрами того, що було несправедливим та незаслуженим. ...

Він любить вас. Він віддав Своє життя, щоб ви могли звільнитися від непотрібних тягарів. Він допоможе вам зробити це. Я знаю, що Він має силу зцілити вас”⁴.

Супротивник хоче утримувати людей у путах болю та страждань, бо він сам нещасний (див. 2 Нефій 2:27). За допомогою нашого Спасителя Ісуса Христа біль справді можна замінити миром, тим миром, який може надати лише Спаситель, і ми зможемо жити в радості. “Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:25). Якщо ми живемо в радості, легше буде зносити часи випробувань, і ми зможемо навчатися і зростати та ставати більше подібними до нашого Небесного Батька.

Я відчуваю величезне смирення, коли, перебуваючи поряд з людьми, які стали жертвою насильства, бачу диво зцілення, яке дійсно настає лише завдяки Спасителю. Якщо ви страждаєте, зверніться з молитвою по допомогу. Вам не треба нести важкий тягар наодинці. Я знаю, що Він зцілює, бо я бачила це на власні очі безліч разів. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Gordon B. Hinckley, “Save the Children”, *Ensign*, Nov. 1994, 54; emphasis added.
2. Девід А. Беднар, “Ми віримо, що маємо бути цнотливими”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 42.
3. Керол М. Стівенс, “Головний Цілитель”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 11.
4. Річард Г. Скотт, “Облиште важкі тягарі”, *Ліягона*, лист. 2002, с. 88.

ПОРАДА ДЛЯ ЛІДЕРІВ СІМ'Ї ТА ДРУЗІВ

Коли жертва довіряє вам настільки, що розповідає про свої страждання і образи, розмову слід починати з любові й співчуття. Надто часто жертви розповідали мені, що коли вони приходили до єпископа по допомогу, то в першу чергу йшлося про те, що треба пробачити кривдника. Це може викликати у жертви відчуття, що найголовніше—це кривдник. Коли так стається, людина рідко повертається до єпископа, щоб отримати допомогу, і таким чином не отримує духовного зцілення, яке є можливим за умови вияву любові й підтримки з боку духовних провідників.

Прощення—це важлива складова процесу зцілення і є заповіддю, але, будь ласка, повірте, що даючи людині спочатку зрозуміти свій біль, усвідомити свої почуття і поговорити про них з довіреною людиною, ви з часом приведете її до зцілення, яке є наслідком здатності пробачити кривдника.

Провідники Церкви можуть зайти на сайт ministering.lds.org і знайти більше інформації в розділі “Abuse: Help for the Victim”.

Старий сімейний альбом:

Сила сімейних історій

*Спадок моїх предків живе в мені,
постійно змінюючи життя на краще.*

Амнеріус Пушасу

Одного літнього ранку перед Другою світовою війною мій прадідусь прокинувся, як і завжди—до сходу сонця. Він вийшов з дому, пішов на пагорб, що височів над зеленою долиною і його селом в Румунії, сів на траву, вкриту ранковою рососою, і занурився у свої думки—ті думки, що вже певний час не полишали його. Освічена людина з великим серцем та допитливим розумом, він любив і поважав кожного у селі.

Коли сонце зійшло, він пішов додому і зізнався своїй дружині, що йому було б цікаво побачити, яким буде

його похорон, і він хотів би провести тренувальний похорон. Він встановив дату, придбав труну, найняв священника та професійних плакальниць і купив усе, що необхідно за православною традицією. Потім настав день тренувального похорону. Посеред села накрили столи для поминального обіду, сім'я одягнулася в чорне, прийшов священник, мій прадідусь лежав у труні, поправляючи подушку, щоб йому було зручніше дивитися, і траурна процесія рушила. По закінченні церемонії все село запросили на обід, і мій прадід здійснив свою мрію—потанцювати на власному похороні. Він прожив ще 20 років, часто перевіряючи, чи його труна все ще підходить йому.

Не лише імена та дати

Я ніколи не зустрічався зі своїм прадідусем, але його історія завжди була моєю улюбленою. Її мені переказали дідусь та бабуся. Кожного дня мої дідусь та бабуся розповідали мені та моїм братам і сестрам історії про наших предків: звідки вони родом, якими вони були, про їхні цінності, мрії та надії. Кожної неділі після обіду мої дідусь та бабуся брали наш сімейний альбом і на кожній перегорнутій сторінці історії оживали й серця

єдналися разом в килим любові, який простирається на шість поколінь. Це були не просто старі фотографії з іменами та датами, написаними на звороті. За кожним обличчям був батько або мати, син або дочка, брат або сестра, і таким чином їхній спадок, разом з іншими сімейними традиціями, переходив до мене.

Сила в часи випробувань

Коли мені виповнилося 19 років, мої батьки й більшість близьких родичів померли, і багато що з того майна, яке я успадкував, було або втрачене, або вкрадене. І все ж є одна річ, яку ні час, ні стихійні лиха, ні навіть смерть не можуть знищити: той місточок, збудований кожним членом моєї сім'ї, що поєднує минуле, теперішнє і майбутнє. Завдяки їхній старанності, нитка, яка поєднує серця членів моєї сім'ї, дала мені силу подолати важкі обставини.

Коли батьки, дідусі та бабусі померли, я відчував такий глибокий сум, що не знав, як зможу жити далі. Я мав благословення відчувати їхній вплив з-за завіси, і це допомогло мені здобути сильне свідчення про план спасіння, життя після смерті, а пізніше—про храмові обряди, які є такими необхідними для нашого спасіння.

Я ніколи не зустрічався зі своїми прадідусями та прабабусями і більшістю тіток та дядьків, але кожного разу, коли я беру старий сімейний альбом з їхніми фотографіями, я бачу себе в їхніх очах. Я є тим, ким є, завдяки всім тим, хто жив до мене. Їхній досвід і мудрість допомогли сформувати мій характер і скерували мене у житті.

Одним з найбільших дарів, який я отримав від своєї сім'ї з раннього дитинства, є знання своєї сімейної історії та переконання, що я є ланкою, яка поєднує минуле і майбутнє. Я також знаю, що я прийшов на землю, аби прожити свою історію—дослідити, пережити й плекатися її. Саме знання моєї сімейної історії підтримує мене упродовж всіх життєвих випробувань.

Я часто думаю про членів моєї сім'ї, які перебувають по той бік завіси, і про жертви, на які вони пішли, аби я мав краще життя. Я думаю про храмові обряди, які дають нам можливість одного дня знову бути разом сім'єю. І я думаю про Спокуту мого Спасителя, Який зробив усе це можливим. Він сплатив ціну, аби ми могли жити. За це ми Його любимо і поклоняємося Йому з вдячністю—сьогодні й навіки. ■

Автор живе у Нью-Йорку, США.

Старійшина
Ларрі Р. Лоуренс
Сімдесятник

Війна триває

*Війна, що почалася на небесах, триває дотепер.
В дійсності, битва стає запеклішою, оскільки
святі готуються до повернення Спасителя.*

Кожен, хто слідкує за міжнародними новинами, погодиться, що ми живемо в часи воєн і чуток про війни (див. УЗ 45:26). На щастя, кожен житель землі є досвідченим воїном. Ми боремося з легіонами злих сил у війні, що не припиняється. Вона почалася у доземному світі ще до нашого народження.

Оскільки ми ще не мали фізичних тіл, то вели війну на небесах без мечів, гармат чи бомб. Однак боротьба була такою ж запеклою, як і в будь-якій сучасній війні, і були мільярди жертв.

Доземна війна була війною слів, ідей, дебатів і переконань (див. Об'явлення 12:7–9, 11). Стратегія Сатани полягала в тому, щоб залякати людей. Він знав, що страх—це найкращий спосіб зруйнувати віру. Він, можливо, застосовував такі аргументи: “Це надто важко”. “Неможливо знову стати чистим”. “Надто ризиковано”. “Звідки ти знаєш, що можеш довіряти Ісусу Христу?” Він дуже заздрив Спасителю.

На щастя, Божий план перемиг брехню Сатани. Одними зі складових Божого плану були свобода волі для людей і велика жертва. Єгова, відомий нам як Ісус Христос, добровільно погодився стати тією жертвою—відстраждати за всі наші гріхи. Він був ладен віддати життя за Своїх братів і сестер, аби ті, хто покаявся, могли повернутися чистими і згодом стати такими, як їхній Небесний Батько. (Див. Мойсей 4:1–4; Авраам 3:27).

У Війні на Небесах ми любили і підтримували нашого Небесного Батька. Ми хотіли стати такими, як Він.

Ще одна перевага, яка допомогла Єгови завоювати серця Божих дітей,—це могутні свідчення, виголошені Його послідовниками, яких очолював архангел Михаїл (див. Об'явлення 12:7, 11; УЗ 107:54). У доземному житті Адама звали Михаїлом, а Сатана мав ім'я Люцифер, що означає “той, хто несе світло”¹. Таке ім'я може здаватися дивним для князя темряви (див. Мойсей 7:26), однак Писання навчають, що Сатана до свого падіння був ангелом Божим, “що був у повноваженні в присутності Бога” (див. УЗ 76:25–28).

Як міг дух з таким великим знанням і досвідом пасти так низько? Це сталося через гординю. Люцифер збунтувався проти Небесного Батька, оскільки хотів здобути Боже царство для себе.

У своїй класичній промові “Стережіться гордині” Президент Езра Тефт Бенсон (1899–1994) навчав, що Люцифер “бажав, щоб його шанували понад усіх інших” і що “його гордовитим бажанням було повалення Бога”². Ви також уже знаєте, що Сатана бажав знищити свободу волі і що це була не єдина причина, з якої він втратив прихильність. Його було вигнано з небес за бунт проти Батька і Сина (див. УЗ 76:25; Мойсей 4:3).

Чому ми з вами боролися проти диявола? Ми боролися, бо були відданими. Ми любили і підтримували нашого Небесного Батька. Ми хотіли стати такими, як Він. У Люцифера була інша мета. Він хотів посісти місце Батька (див. Ісаїя 14:12–14; 2 Нефій 24:12–14). Уявіть, якого болю завдала зрада Сатани нашим Небесним Батькам. У Писаннях ми читаємо, що “небеса оплакували його” (УЗ 76:26).

Після заперкції боротьби Михаїл та його військо перемогли. Дві третини небесного воїнства вирішило йти за Батьком (див. УЗ 29:36). Сатану і його послідовників було скинуто з небес, але їх не було відразу ж кинуту

до зовнішньої темряви. Спочатку їх було послано на цю землю (див. Об'явлення 12:7–9), де мав народитися Ісус Христос і де буде здійснено Його спокутну жертву.

Чому війську Сатани було дозволено прийти на землю? Вони прийшли, щоб стати протилежністю для тих, хто проходить тут випробування (див. 2 Нефій 2:11). Чи буде їх врешті-решт кинуту до зовнішньої темряви? Так. Після Тисячоліття Сатану та його військо буде вигнано назавжди.

Сатана знає, що його дні пораховані. Під час Другого пришестя Ісуса Сатану і його ангелів буде зв'язано на 1000 років (див. Об'явлення 20:1–3; 1 Нефій 22:26; УЗ

101:28). З наближенням тієї події сили зла відчайдушно борються за те, щоб взяти в полон якомога більше душ.

Івану Богослову у величному видінні було показано, зокрема, Війну на Небесах. Йому було показано, як Сатану було скинуто на землю, щоб спокушати людей. Ось як відреагував Іван: “Горе землі та морю, до вас бо диявол зійшов, маючи лютість велику, знаючи, що короткий час має!” (Об’явлення 12:12).

То як же Сатана проводить свої дні, знаючи, що він не може втрачати час? Апостол Петро писав, що “диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого” (1 Петра 5:8).

Що мотивує Сатану? У нього ніколи не буде тіла, у нього ніколи не буде ні дружини, ні сім’ї, і він ніколи не матиме повноти радості, тож він хоче всіх чоловіків і жінок зробити “так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:27).

Диявол робить своєю мішенню всіх людей, але особливо тих, які мають найбільший потенціал для вічного щастя. Він безсумнівно заздрить усім, хто перебуває на шляху до піднесення. Писання навчають, що Сатана “веде війну зі святими Бога й оточує їх” (УЗ 76:29).

Війна, що почалася на небесах, триває дотепер. В дійсності, битва стає запеклішою, оскільки святі готуються до повернення Спасителя.

Президент Бригам Янг (1801–1877) пророкував, “що Церква розростатиметься, процвітатиме, зростатиме та поширюватиметься, і наскільки буде поширюватися евангелія серед народів землі, настільки ж зростатиме сила Сатани”³.

Я думаю, всі ми погодимося, що це пророцтво виповнюється, спостерігаючи за тим, як злочестивість просочується у суспільства світу. Президент Янг навчав, що нам необхідно вивчати тактику супротивника, аби перемогти його. Я розповім про чотири перевірені стратегії Сатани та поділюся кількома ідеями стосовно того, як їм протистояти.

Стратегії Сатани

1. Спокуса. Диявол діє безсоромно, коли необхідно власти злочестиві ідеї в наш розум. Книга Мормона навчає, що Сатана нашіптує нечисті й недобрі думки та сіє сумніви. Він підштовхує нас потурати згубним

звичкам та плекати егоїзм і жадібність. Він не хоче, щоб ми розуміли, звідки приходять ті ідеї, тож він нашіптує: “Я ніякий не диявол, бо такого не існує” (2 Нефій 28:22).

Як ми можемо протистояти такій прямій спокусі? Одне з найефективніших знарядь—просто прогнати Сатану. Саме це робив Ісус.

Розповідь з Нового Завіту про Спасителя на горі спокус є дуже повчальною. Після кожної спокуси, яку диявол Йому пропонував, Ісус застосовував двоступінчасту тактику оборони: перше—Він наказував Сатані йти геть; потім Він цитував Писання.

Наведу приклад: “Відійди, сатано!—наказав Ісус.—Бо ж написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!” (Матвій 4:10). У наступних віршах написано: “Тоді позоставив диявол Його. І ось Анголи приступили, і служили Йому” (Матвій 4:11). Захист Спасителя був дуже ефективним!

У біографії Президента Гебера Дж. Гранта (1856–1945) є пояснення того, як Президент Грант, ще будучи юнаком, опирався дияволіві. Коли Президент Грант зрозумів, що Сатана нашіптує йому, намагаючись посіяти сумніви в його серці, то просто промовив уголос: “Пане Сатано! Замокни”⁴.

Ви маєте право сказати Сатані йти геть, коли перед вами постає спокуса. Писання навчають: “Спротивляйтесь дияволіві, то й утече він від вас” (Якова 4:7).

Інший елемент Спасителевої оборони—цитуння Писань. В заучуванні уривків з Писань напам’ять, як це робив Спаситель, є велика сила. Вірші з Писань можуть стати арсеналом духовної амуніції.

Коли вас спокушають, ви можете повторювати напам’ять уголос заповіді, наприклад: “Пам’ятай день суботній, щоб святити його!”, “Любіть своїх ворогів” або “Нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно” (Вихід 20:8; Лука 6:27; УЗ 121:45). Сила Писань не лише страшить Сатану, але також приносить Дух у ваше серце, додає впевненості та зміцнює проти спокус.

2. Брехня і обман. З Писань ми дізнаємося, що Сатана—це “батько брехні” (2 Нефій 9:9). Не вірте йому, коли він нашіптує послання, такі, як: “Ти ніколи нічого не робиш правильно”, “Ти надто грішний, щоб

тебе простили”, “Ти ніколи не змінишся”, “Ти нікому не потрібний” і “У тебе немає талантів”.

Ще одна брехня, яка є дуже поширеною, ось яка: “Тобі треба спробувати все хоча б один раз—просто для досвіду. Один раз не зашкодить”. Маленька брудна таємниця полягає в тому, що він не хоче, аби ви знали, що гріх викликає залежність.

А ось іще одна ефективна брехня, яку Сатана випробує на вас: “Усі так роблять. Це нормально”. Це не нормально! Тож скажіть дияволу, що ви не хочете потрапити до телестіального царства, навіть якщо всі туди прямують.

Хоча Сатана брехатиме вам, ви можете покладатися на Духа, Який скаже вам правду. Ось чому дар Святого Духа є таким важливим.

Диявола називають “великим обманщиком”⁵. Він намагається сфальсифікувати кожний праведний принцип, який пропонує Господь.

Пам’ятайте, підробка—це не те саме, що протилежність. Протилежним білому є чорне, але підробкою білого може бути не зовсім біле, або сіре. Підробки нагадують справжні речі, аби обманути нічого не підозрюючих людей. Підробки є перекрученням чогось хорошого, і так само як фальшиві гроші, вони нічого не варті. Хочу пояснити.

Однією з підробок Сатаною віри є марновірство. Його підробкою любові є хтивість. Він підробляє священство, запроваджуючи орудування священників, та імітує Божі дива за допомогою чаклунства.

Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом, але одностатевий шлюб—це лише підробка. У ньому

*Ви можете покладатися на Духа,
Який скаже вам правду. Ось чому
дар Святого Духа є таким важливим.*

не буде потомства і він не приведе до піднесення. Хоча імітації супротивника обманюють багатьох людей, все ж вони не є справжніми. Вони не можуть принести тривалого щастя.

В Ученні і Завітах Бог застеріг нас про підробки. Він сказав: “А те, що не напучує, не є від Бога, і є темрявою” (УЗ 50:23).

3. Суперечки. Сатана є батьком суперечок. Спаситель навчає: “Він підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим” (3 Нефій 11:29).

З багатоговікового досвіду диявол зрозумів, що Дух Господа залишає місця, де є суперечки. З того часу як він переконав Каїна вбити Авеля, Сатана спонукає братів та сестер сваритися. Він також розбурхує непорозуміння у шлюбі, серед членів приходу й між

місіонерами-напарниками. Він радіє, коли бачить, як хороші люди сперечаються. Він намагається спричинити суперечку в сім'ї в неділю саме перед церквою, саме перед домашнім сімейним вечором у понеділок і кожного разу, коли подружжя планує піти на храмову сесію. Його втручання легко передбачити.

Коли виникає суперечка у вашому домі або на роботі, негайно зупиніться, що б ви не робили, і намагайтеся помиритися. Немає значення, хто почав.

Суперечка часто починається з дріб'язкової критики. Джозеф Сміт навчав, що “диявол тішить нас, мовляв, ми дуже праведні, коли ми пильнуємо за промахами людей”⁶. Коли ви про це думаете, то фарисейство—це лише підробка справжньої праведності.

Сатана любить поширювати суперечки в Церкві. Він спеціалізується на тому, що вказує на недоліки церковних провідників. Джозеф Сміт застерігав святих, що першим кроком до відступництва є втрата довіри до провідників Церкви⁷.

В основі майже всієї антимормонської літератури—брехня про характер Джозефа Сміта. Ворог старанно працює, аби дискредитувати Джозефа, оскільки послання Відновлення ґрунтується на розповіді пророка про те, що відбулося у Священному гаю. Диявол ще старанніше працює в наш час, ніж будь-коли раніше, аби змусити членів Церкви поставити під сумнів їхнє свідчення про Відновлення.

На початку нашого розподілу багато братів-носіїв священства, на їхній жаль, не залишилися вірними Пророкові. Один з них—Лайман Е. Джонсон, якого було відлучено за несправедну поведінку. Пізніше він дуже жалкував, що залишив Церкву: “Я б віддав свою праву руку, якби я міг знову повірити. Тоді я був сповнений радістю й щастям. Мої сни були чудовими. Коли я прокидався вранці, мій дух був піднесеним. Я був щасливий і вранці, і ввечері, сповнений миру й радості та вдячності. Але зараз я знемагаю від темряви, болю, смутку й нещастя. Я ніколи більше не відчував щастя, хоча б на мить”⁸.

Задумайтеся над цими словами. Вони звучать як застереження всім членам Церкви.

Я—навернений до Церкви. Я охрестився, коли мені було 23 роки. Я не був одружений і навчався на

медичному факультеті в Аризоні, США. З власного досвіду мені відомо, як Сатана працює над зацікавленими Церквою, аби збентежити їх та завести їх у пошуках істини.

Юнаком я спостерігав за прикладом своїх друзів-святих останніх днів. Я був вражений способом їхнього життя. Я прийняв рішення дізнатися більше про Церкву, але нікому не хотів казати, що досліджую мормонізм. Аби уникнути тиску друзів, я вирішив провести приватне розслідування.

Це було за багато років до появи Інтернету, тож я пішов до публічної бібліотеки. Я знайшов примірник Книги Мормона і книгу *A Marvelous Work and a Wonder*, (Чудова робота і диво), написану старійшиною ЛеГрандом Річардсом (1886–1983), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Я почав читати ці книги з великим бажанням і відкрив для себе, що вони мене надихають.

Хоча мій дух прагнув дізнатися більше, Сатана почав нашіптувати мені на вухо. Він казав мені, що аби повністю бути об'єктивним, мені потрібно почитати також те, що написано критиками Церкви. Я повернувся до публічної бібліотеки і почав шукати. Звичайно ж, я знайшов книгу, яка дискредитувала пророка Джозефа.

Читання тієї антимормонської книги збентежило мене. Я більше не відчував приемного духа і його впливу, що скеровували мої дослідження. Я занепав духом і був готовий припинити пошуки істини. Я молився, щоб отримати відповідь, поки читав ту антимормонську літературу!

На мій подив я отримав телефонний дзвінок від шкільної подруги, яка навчалася в Університеті Бригама Янга. Вона запросила мене відвідати її в Юті, обіцяючи,

що мені сподобаються краєвиди, які я бачитиму під час подорожі. Вона навіть не підозрювала, що я таємно досліджував її Церкву.

Я прийняв запрошення. Моя подруга запропонувала піти на Храмову площу в Солт-Лейк-Сіті. Я здивував її тим, що погодився з великим ентузіазмом. Вона не уявляла, як я хотів дізнатися істину про Джозефа Сміта і про Відновлення.

Сестри-місіонерки на Храмовій площі багато в чому допомогли. Навіть не знаючи про це, вони відповіли на багато запитань. Їхні свідчення змусили мене поставити “під сумнів [мої] сумніви” і моя віра почала зростати. Не слід недооцінювати силу щирого свідчення.

Диявол робить своєю мішенню всіх людей, але особливо тих, які мають найбільший потенціал для вічного щастя.

Моя подруга також поділилася зі мною своїм свідченням та запропонувала помолитися і запитати у Бога, чи Церква істинна. Під час довгої подорожі назад до Аризони я почав молитися з вірою—і вперше “з щирим серцем, із справжнім наміром” (Мороній 10:4). В якийсь момент подорожі мені здалося, ніби весь автомобіль наповнився світлом. Я зрозумів, що світло може розвіяти темряву.

Після того як я прийняв рішення охреститися, диявол розпочав останню битву. Він працював над моєю сім'єю, яка робила все, щоб вірадити мене, і вони відмовилися прийти на моє хрещення.

Попри все я охрестився, і поступово їхні серця пом'якшилися. Вони почали допомагати мені досліджувати мою сімейну історію. Через кілька років я охрестив свого молодшого брата. А та подруга, яка запросила мене поїхати до Юти,—зараз моя дружина.

4. Зневіра. Сатана ефективно використовує це знаряддя, застосовуючи його до найбільш праведних святих, коли вже ніщо не спрацьовує. В моєму випадку, коли я почав відчувати зневіру, мені дуже допомогло усвідомлення того, хто намагається потягнути мене на дно. Це розсердило мене якраз настільки, щоб розвеселитися—на зло дияволу.

Багато років тому Президент Бенсон виступав з промовою на тему “Не впадайте у відчай”. У тому проникливому виступі він застерігав: “Сатана постійно намагається перемогти святих за допомогою розпачу, зневіри, смутку та депресії”¹⁰. Президент Бенсон закликав членів Церкви бути пильними і дав 12 реалістичних пропозицій щодо того, як подолати зневіру.

Він, зокрема, радив служити людям; старанно працювати і уникати лінощів; дбати про здоров'я, що включає в себе фізичні вправи і споживання натуральної їжі; прагнути отримання благословень священства; слухати надихаючу музику; порахувати свої благословення; і ставити цілі. Понад усе, як сказано в Писаннях, ми маємо завжди молитися, аби мати змогу перемогти Сатану (див. УЗ 10:5)¹¹.

*Сатана тремтить, коли бачить найслабшого зі святих на колінах*¹².

Важливо знати, що зла сила має межі. Божество встановило ті межі, і Сатані не дозволено їх переходити. Наприклад, Писання запевняють нас, що “силу не дано Сатані спокушати малих дітей” (УЗ 29:47).

Ще одним важливим обмеженням є те, що Сатана не знає наших думок, поки ми йому не повідомимо. Господь пояснив: “Нема нікого, крім Бога, хто б знав твої думки й наміри твого серця” (УЗ 6:16).

Можливо, саме тому Господь дав нам заповіді, такі як “Не ремствуй” (УЗ 9:6) і “Не кажи злого про твого ближнього” (УЗ 42:27). Якщо ви можете навчитися приборкувати свого язика (див. Якова 1:26), ви зрештою не надасте надто багато інформації дияволу. Коли він чує ремствування, скарги і критику, він ретельно занотовує. Ваші негативні слова показують ворогові вашу слабкість.

У мене є для вас хороша новина. Боже військо є численнішим за військо Люцифера. Ви можете поглянути навколо і подумати собі: “Світ стає все більш злочестивим. Сатана, безперечно, виграє у війні”. Не дайте себе обманути. Насправді нас більше, ніж ворога. Пригадайте, дві третини Божих дітей обрали план Батька.

Брати і сестри, переконайтеся в тому, що ви боретеся на стороні Господа. Переконайтеся, що ви несете меч Духа.

Я молюся, щоб у кінці свого життя ви могли сказати разом з апостолом Павлом: “Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг” (2 Тимофію 4:7). ■

ПОСИЛАННЯ

1. Путівник по Писаннях, “Люцифер”, scriptures.lds.org.
2. Ezra Taft Benson, “Beware of Pride”, *Ensign*, May 1989, 5.
3. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 72.
4. Див. Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), 35–36.
5. Див., наприклад, Дітер Ф. Ухтдорф, “Ви—важливі для Нього”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 20; Гордон Б. Хінклі, “Час, в який ми живемо”, *Ліягона*, січ. 2002, с. 86.
6. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, (2007), с. 460.
7. Див. *Учення: Джозеф Сміт* [2007], с. 324.
8. Lyman E. Johnson, in Brigham Young, *Deseret News*, Aug. 15, 1877, 484.
9. Дітер Ф. Ухтдорф, “Приєднуйтеся до нас”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 23.
10. Ezra Taft Benson, “Do Not Despair”, *Ensign*, Nov. 1974, 65.
11. Див. Ezra Taft Benson, “Do Not Despair”, 65–67.
12. William Cowper, in Robert Andrews, comp., *The Concise Columbia Dictionary of Quotations* (1987), 78.

Скайдріте—одна з найщасливіших людей, яких я бачив у житті. Здається, що у неї казкове життя. Але в дитинстві вона жила з матір'ю-алкоголичкою, яка була неспроможна дбати про неї та її сестру. Сестра Скайдріте померла від недоїдання у неї на руках. Починаючи з 8 років, вона побувала на вихованні у кількох сім'ях. Вона зносила стусани, побої та заборону молитися. До неї ставилися, як до рабині. Протягом цих років у неї виникали думки про самогубство.

Минули роки, і в пошуках надії Скайдріте зайшла в дім зборів СОД.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Скайдріте Бокума

Лієпая, Латвія

“Сестра-місіонерка привітала мене і усміхнулася. Я подумала, що вона ангел. У той день моє життя змінилося. Вже минуло 17 років, і всі мої думки про самогубство зникли. Зараз у мене позитивне ставлення до життя. Коли я маю тягарі, то перекладаю їх на Бога. Я навчилася покладатися на Нього в усьому. Життя для мене—прекрасне”.

Щоб дізнатися більше про те, як упізнати тих, хто розмірковує про самогубство, і допомогти їм, зайдіть на сайт lds.org/go/41739.

БУДЬ ЛАСКА, НЕ ВМИКАЙТЕ ТУ ПІСНЮ

Колись раніше разом зі своєю сім'єю я жила у Веракрусі, Мексика, де мої діти ходили до початкової школи. Кожного ранку, коли я допомагала своїм трьом дітям зібратися до школи, ми слухали по радію найпопулярнішу радіостанцію у місті—дуже приємну передачу, яку вів молодий радіоведучий.

Почали транслювати дуже захоплюючу пісню. Коли я прислухалася до слів, то зрозуміла, що текст, хоча і не був вульгарним, однак містив непристойні натяки і був грубим.

Я рішуче сказала дітям: “Ми не можемо слухати таку мову”. Можливо, вони навіть не звернули увагу на слова пісні, але вони вділили їй достатньо уваги, щоб наспівувати мелодію.

Вони побачили, що я вимикаю звук стереосистеми і запитали, що я роблю. “Я збираюся сказати радіоведучому, щоб цю пісню видалили з програми”. Їхній подив надихнув мої наступні дії.

Вони не могли повірити, я й сама не вірила, що роблю це, однак я взяла телефон і подзвонила на радіостанцію. Я не сподівалася, що мені хтось відповість, але, на мій подив, той самий радіоведучий, якого ми щойно слухали в передачі, відповів на дзвінок майже відразу ж.

Я сказала йому, що не погоджуюся слухати ту пісню, оскільки багато

К олі ми слухали по радію дуже захоплюючу пісню, я почала прислухатися до її слів.

сімей вмикають радію в цей час ранку. Він запитав, на що я пропоную її замінити, але його поведження було настільки вихованим, що я попросила лише не вмикати ту пісню в той час, коли діти вдома.

Я так ніколи й не дізналася, чи чули мій дзвінок у ефірі, але я була вдячна, що той радіоведучий вислухав мене. Можу сказати, що упродовж наступних кількох днів моє прохання виконувалося.

Той випадок підтвердив мені, що ми маємо бути сміливими, коли прийняття рішення залежить від нас, і робити те, що необхідно, аби захищати своїх дітей від негативного впливу. Якщо ми так робимо, Святий Дух може й надалі бути нашим постійним супутником. ■

Марія Ернандес, шт. Техас, США

ЗАГУБЛЕНИЙ ГАМАНЕЦЬ

Нещодавно я переїжджав у новий дім і попросив кількох членів Церкви допомогти мені дещо зробити в моєму будинку. Поки ми все це робили, я поїхав, щоб купити деякі матеріали, необхідні для закінчення тієї роботи. Коли все було зроблено, я зрозумів, що кудись подівся мій гаманець. Я запанікував, бо в гаманці були всі мої особисті документи, а також гроші, які я лише вранці отримав від клієнта. Я повернувся туди, де робив покупки, але безуспішно. Я поїхав додому і пошукав там, щоб подивитися, чи не випав гаманець, але так його і не знайшов. Я почав думати, як отримати нові копії всіх документів. Тоді, перед тим як іти додому, один друг запитав у мене: "А ти вже помолився?"

Я відразу ж подумав: "Ну, звичайно, я вже помолився!"

Але в дійсності я не помолився зі справжнім наміром. Натомість я хотів нав'язати свою волю Небесному Батькові та певним чином перекласти на Нього обов'язок допомогти мені в пошуках гаманця. Але тоді я згадав вірш з Ісаї 55:8: "Бо ваші думки не Мої це думки, а дороги Мої—то не ваші дороги, говорить Господь".

У неділю я пішов до церкви, і один з членів Церкви, який був зі мною напередодні, сказав, що гаряче молився Небесному Батькові,

Я просив Небесного Батька відповісти на нашу молитву, аби зміцнити віру дружини й дітей.

аби я міг знайти свій гаманець. Він сказав, що, за його відчуттями, я знайду гаманець. Пізніше, коли я сів, щоб присвятити час особистому навчанню, то почав читати статтю *Receiving Answers to Our Prayers (Як отримувати відповіді на наші молитви)* старійшини Джина Р. Кука, почесного сімдесятника. На першій же сторінці містилася історія, подібна до моєї: син старійшини Кука загубив гаманець, тож сім'я зібралася разом і молилася Господу, щоб знайти загублене.

Після прочитання тієї історії я застосував свої знання на практиці, зібравши разом дружину й дітей. Ми стали в коло і кожен помолився, попросивши у Господа допомогти

нам знайти гаманець, якщо на те Його воля.

Я раніше був свідком сили молитви, але пізніше, коли я молився приватно, я просив Небесного Батька відповісти на молитву, аби зміцнити віру дружини й дітей.

Наступного дня мені зателефонував один чоловік. Він сказав, що знайшов мій гаманець і гроші також. Я плакав, як дитина, бо на мою молитву прийшла відповідь, а віру моєї сім'ї було зміцнено.

Я знаю, що Небесний Батько, хоча й має відгукуватися на прохання такої великої кількості дітей, відповідає кожному з нас у Свій час і у Свій спосіб. ■

Луїс Марселіно, Гойяс, Бразилія

ВИПАДОК У ФОЙЄ

Моєму чоловікові часто доводилося працювати в неділю, тож я мала ходити в церкву сама з нашими чотирма синами. Однієї неділі під час причасних зборів двоє моїх маленьких синів не могли знайти спільну мову. Як тільки мені вдавалося зацікавити одного з хлопчиків книгою, його брата вона також відразу була потрібна. Я пропонувала їжу, іграшки, розмальовки, але нічого не допомагало. Я відчувала перенапруження від того, що мої хлопці не могли посидіти спокійно хоча б годину.

Я вийняла маленьку іграшку з сумки і дала однорічному сину. Відразу ж трирічний Тайсон з вереском, накинувся на молодшого брата, намагаючись забрати іграшку. Мені було не по собі, коли я тягнула у фойє двох малих хлопців, що верещали й билися.

По обличчю в мене котилися гарячі сльози. Чому все так важко? Я робила те, що очікує від мене Небесний Батько, приводячи сім'ю до церкви, хіба не так? Але я більше не в змозі цього робити. Я була виснажена і збентежена, намагаючись самотужки стримувати своїх хлопчиків кожного тижня. Мені навіть не хотілося більше повертатися.

Я сиділа з такими думками секунд 15, а потім сестра, яку я ледве знала, вийшла у фойє за мною. Її звали сестра Беус. Як правило, вона сиділа сама, оскільки її чоловік служив у єпископаті, а діти вже були дорослі.

Я відчувала перенапруження від того, що мої хлопці не могли посидіти спокійно хоча б годину.

Вона сказала: “Ви завжди одна! Я бачу, скільки зусиль вам доводиться докласти. Ви дозволите, щоб Тайсон посидів зі мною?” Я навіть не змогла нічого відповісти! Я просто кивнула головою, коли вона взяла його за руку й повела. А він, заспокоєний і щасливий, повернувся до причасного залу.

Я витерла сльози, взяла найменшого і тихенько увійшла до залу, щоб спокійно насолоджуватися зборами до їхнього закінчення.

Наступної неділі, коли ми прийшли на причасні збори, Тайсон шукав свою нову подругу. Увечері він молився: “Дякую, Небесний Батьку, за сестру Беус. Я так її люблю!”

Це сталося більше трьох років тому, але Тайсон досі часто шукає по каплиці сестру Беус. Минулого року її покликали бути вчителькою Тайсона в Початковому товаристві. Він був найщасливішим хлопчиком на землі.

Я така вдячна за сестру Беус та її бажання любити інших і служити їм. Я знаю, що ми можемо благословляти життя інших людей, коли служимо так, як Спаситель. ■
Крісті Льюїс, шт. Юта, США

ЗРОБЛЕНО!

Однієї неділі під вечір я, будучи єпископом, мав прийемність проводити співбесіду з одним з хороших друзів. Він розповідав про труднощі, які долав у житті. Слухаючи упродовж кількох хвилин розповідь про його негаразди, я відчув, що йому необхідно робити—постійно читати Писання. Це було для мене нагадуванням, що, будучи його єпископом, я також маю з більшою регулярністю вивчати Писання, а мені було трохи важкувато це робити. Тож я запропонував, щоб ми звітували один одному про свої зусилля регулярніше вивчати Писання.

Кожного дня після читання Писань ми посилали один одному текстове повідомлення, що складалося з одного слова: *Зроблено!* Знання про те, що хтось іще має дізнатися, чи ти закінчив читання на цей день, значною мірою заохочувало нас обох. Якщо один забував, то отримання текстового повідомлення було нагадуванням. Якщо хтось не прислав повідомлення, то йому ніхто не дорікав. Ми виконували це завдання, не викликаючи один в одного відчуття провини.

Ось уже шість місяців, як ми кинули виклик один одному, і я

не пригадаю жодного дня, коли б ми не читали Писання. Кілька місяців тому цей брат підвівся під час зборів посту і свідчень і поділився своїм свідченням про позитивний вплив щоденного вивчення Писань на нього і на його сім'ю.

Я вдячний за цього брата і його дружбу, а також за його щоденні повідомлення. Я бачив, як технології, якщо їх належно використовують, можуть покращувати наше життя. Я також вдячний за Писання і за те, як вони свідчать про Христа. Я знаю, що Спасительова Спокутна жертва дає можливість кожному з нас повернутися і одного дня жити з Ним. ■

Алекс Уїблі, Британська Колумбія, Канада

Ми звітували один одному про свої зусилля регулярніше вивчати Писання.

ВАША ОСОБИСТА ЛІЯГОНА

“Вам не слід акуратно згорнути своє благословення і покласти в надійному місці. Не слід його поміщати в рамку або всім розголошувати. Натомість його треба читати. Його треба любити. Вміщені в ньому настанови слід виконувати. Ваше патріарше благословення буде вести вас крізь найтемнішу ніч. Воно скерує вас у подоланні життєвих небезпек. ... Ваше патріарше благословення —це ваша особиста ліягона, яка вказує курс і скеровує на шляху”.

President Thomas S. Monson, “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light”, *Ensign*, Nov. 1986, 66.

Як розуміти ваше патріарше благословення

Аллі Арнелл і Маргарет Уілден

У житті багато невизначених доріг: *Куди піти вчитися? Що вивчати? Чи маю я служити на місії? З ким укласти шлюб?* Якби вам дали підготовлену саме для вас карту, яка допомогла б у прийнятті життєвих рішень, чи дотримувалися б ви її?

Небесний Батько та Ісус Христос дали нам цю карту—патріарше благословення,—щоб ми мали напрямок у житті. Хоча у нас є дар свободи волі у прийнятті рішень за своїми бажаннями, патріарші благословення можуть проливати світло на те, які шляхи приведуть до найбільшого щастя.

Але недостатньо просто мати карту. Ми повинні вивчати, розуміти й застосовувати інформацію, що міститься в карті. Подібним чином, коли ви починаєте розуміти мову, що застосовується у вашому патріаршому благословенні—вашому особистому путівнику по життю—ви зможете зрозуміти, ким ви є в очах Бога і ким можете стати.

Дізнайтеся про свій родовід

Перше і найголовніше—ваше патріарше благословення проголошує ваш родовід, тобто конкретне коліно з дванадцятьох колін Якова (який потім став називатися Ізраїлем), до якого ви належите. Хоча не всі ми є буквральними нащадками Якова, Писання навчають нас, що члени Церкви усиновляються до дому Ізраїля: “Бо всі, хто сприймає цю євангелію, будуть названі твоїм іменем, і будуть вважатися твоїм сіменем, і воскреснуть, і благословлятимуть тебе як свого батька” (Авраам 2:10).

Шелія Шроппель з Юти, США, каже: “Знання про те, що я з дому Якова, допомагає мені зрозуміти мету цього життя і чому я отримала певні покликання у Церкві”.

Ваше патріарше благословення також може описувати якісь благословення, що стосуються вашого коліна. Наприклад, багато членів Церкви належить до коліна Єфрема, коліна, яке має унікальну відповідальність поширювати послання відновленої євангелії по всьому

Зрозумівши складові вашого благословення, ви зможете знайти скерування для життя.

світу (див. Повторення закону 33:13–17; УЗ 133:26–34).

Знайдіть особисту пораду

Якщо мандрівник уміє користуватися картою, вона не дасть йому заблукати. Подібним чином під час цієї земної мандрівки ваше патріарше благословення може містити пораду й скерування для вашого життя. Ваше патріарше благословення не просто вказує, що робити, але може запропонувати призначені

ПІДКАЗКИ ДЛЯ НАВЧАННЯ

- Знайдіть у своєму патріаршому благословенні пораду, застереження, таланти і обіцяння. Моліться стосовно того, як їх можна застосувати до вас на теперішній стадії життя.
- Уважно і часто вивчайте своє благословення упродовж життя. Одне й те ж речення може мати різні значення для вас у різні часи.
- Пам'ятайте, що у патріаршому благословенні не згадується про кожен аспект вашого життя. Навіть якщо у благословенні не згадується про певну важливу мету, це не означає, що до неї не треба прагнути.
- Будьте вірні євангелії. Благословення у вашому патріаршому благословенні зумовлюються вашою праведністю.
- Ставте за мету прагнути дарів і розвивати таланти, згадані у вашому благословенні.
- Розмірковуйте, куди прямуєте в житті і де згодом хочете опинитися. Наскільки ваші цілі відповідають патріаршому благословенню?
- Ви можете зробити копію свого патріаршого благословення і вивчати його. Ви можете записувати думки, підкреслювати слова, які впадають вам у око, і занотовувати вірші з Писань, що стосуються вашого благословення.

спеціально для вас духовні поради стосовно шляхів, які—якщо іти ними з вірою—допоможуть вам дізнатися, чи узгоджується ваше життя з волею Небесного Батька. Вивчаючи своє патріарше благословення і намагаючись жити так, щоб відчувати поруч Дух Господа, ви можете мати безпеку, радість і скерування.

Габріель Паредес з Ліми, Перу, розповідає: “Деякі з порад, які містилися в моєму благословенні, я зміг повністю застосувати у своїй сім’ї лише після запечатування з дружиною.

Нещодавно ми розмірковували над тим, що можемо робити, аби зміцнювати й розбудовувати нашу молоду сім’ю. Ми знайшли відповідь на своє запитання у моєму патріаршому благословенні. У ньому міститься порада для мене: поставити на перше місце повагу, толерантність і любов у моїй сім’ї, оскільки це є основними підвалинами євангелії Ісуса Христа.

Коли ми на цьому зосередилися, то разом з дружиною змогли подолати проблеми. Ми все ще іноді маємо сімейні труднощі, але ми щасливі. У мене таке враження, ніби Господь нагадав мені, як я можу мати таку сім’ю, яку Він пообіцяв. Я знаю, що Господь промовляє через патріарші благословення і що поради, вміщені в них, слід застосовувати в житті”.

Прислухайтесь до настанов

Карта не обов’язково вказує на всі небезпеки, що є на шляху, але, на щастя, патріарші благословення часто містять застереження, які оберігають нас на шляху. Деякі

з цих настанов допомагають нам захищати себе від впливу Сатани; інші можуть дати розуміння, як ми можемо подолати тілесну людину, що живе в нас.

Для Кетлін Карр з Юти деякі настанови у її патріаршому благословенні не були відразу ж зрозумілими, але коли вона пізніше вивчала своє благословення, у неї з’явилися нові думки.

“Коли я отримала своє патріарше благословення, у ньому було застереження стосовно людей, які будуть намагатися похитнути мене в істині приємними розмовами. Я не дуже над цим замислювалася; я була твердо переконана в доктрині, якій мене навчали.

Однак наступного року мені довелося стикнутися з ідеями та філософіями, які, як здавалося з першого погляду, ґрунтуються на чесності й любові, але насправді такими не були. Ці послання, здавалося, лінули звідусіль: з медіа, зі школи, навіть від близьких друзів. І хоча я знала, що ці філософії суперечили Божому планові, я ввіймала себе на тому, що хочу підтримувати і ці мирські ідеї, і Церкву. Я невдовзі зрозуміла, що “ніхто двом панам служити не може”, (Матвій 6:24) і що мені не слід поклатися на людську мудрість. Небесний Батько розвіяв мої сумніви за допомогою Писань і сповнив миром мої розум та серце. Завдяки цьому моє свідчення зміцнилося, і я стала з більшим переконанням захищати те, що, як знаю, є істиною”.

Розвивайте дари і таланти

У вашому патріаршому благословенні також можуть згадуватися

духовні дари і таланти, якими Господь наділив вас для розбудови Його царства. Якщо у вашому благословенні згадується про талант, який ви в собі ще не помітили, це може бути через те, що ви ще не змогли розкрити або розвинути його. Старанно шукайте, і з Господньою допомогою ви зможете розвиватися, аби розвинути цей талант і багато інших.

Розвиток талантів допомагає вам зрозуміти, який унікальний вклад ви можете зробити в Господню роботу. Джоанна Блеквелл з Каліфорнії, США, розмірковує про дари і таланти у своєму благословенні, коли відчуває спокусу порівнювати себе з іншими: “Коли я проглядаю слова свого патріаршого благословення, то отримую нагадування, що Господь мене благословив дарами, які необхідні особисто мені для подолання випробувань і для участі в прискоренні Господньої роботи.

Моє благословення розповідає про мою здатність любити,

прощати і мати сміливість спілкуватися з людьми навколо себе. Коли я застосовувала ці дари, Господь благословляв мене більшим бажанням зустрічатися і спілкуватися з новими людьми і культурами. Завдяки цьому моє свідчення про те, що всі ми діти Небесного Батька, зросло, і я змогла служити іншим людям, оскільки кожен з нас намагається ставати більш подібним до Христа”.

Шукайте обіцяні благословення

І останнє, наші патріарші благословення розкривають обіцяні нам Небесним Батьком благословення, якщо ми залишаємося вірними Йому. Немає ніякої гарантії щодо того, коли ці обіцяння буде виповнено, але ми можемо знати, що якщо ми слухняно будемо жити за євангелією, їх буде здійснено, чи то у цьому житті, чи в наступному.

Серхіо Гутьєррес з Невади, США, покладається на обіцяння, що міститься в патріаршому

благословенні, коли відчуває занепокоєння стосовно майбутньої кар’єри: “Іноді я стурбований, бо не знаю, що буде в майбутньому, але в моєму патріаршому благословенні є обіцяння, яке завжди заспокоює мій розум. Це обіцяння допомагає мені знати, що оскільки я старанно працюю і залишаюся вірним, я матиму необхідні ресурси, щоб піклуватися про сім’ю і розбудовувати Церкву. Я ще не знаю точно, яку професію я хочу обрати, але наявність цього обіцяння дає мені віру та впевненість”.

Якщо ви колись намагалися зрозуміти волю Небесного Батька стосовно вас, то ви не самотні. Господь розумів, що перед вами лежатиме багато різних шляхів, якими ви зможете іти по життю, тож Він надав вам особисту карту, аби узгоджувати своє життя з Його євангелією. Патріарші благословення не можуть приймати рішення замість нас, але вони можуть скеровувати нас до отримання особистого одкровення. У патріарших благословеннях нам показано, як ми вписуємося в Господній план збирання Ізраїлю за допомогою знання про своє коліно; ми отримуємо особисту пораду, настанови й обіцяння; і ми отримуємо знання про унікальні дари і таланти, якими нас наділив Небесний Батько, аби ми служили Йому. Оскільки ви будете намагатися жити відповідно до всіх цих складових вашого особистого патріаршого благословення, ви можете знати, що ваші рішення співпадають з Господньою волею стосовно вашого життя. ■

Автори живуть у шт. Іллінойс, США і шт. Нью-Йорк, США відповідно.

Господь надав особисту карту, аби ваше життя узгоджувалося з Його євангелією.

Підготовка до нової подорожі

**Каріна Мартінс Перейра
Коррейя де Ліма**

Упродовж тижнів, що передували моему шлюбу та храмовому запечатуванню, я почала трохи нервуватися стосовно всього, що мені треба було зробити перед створенням моєї нової сім'ї. Попри всю радість того моменту, я відчувала стрес, думаючи про те, як організувати наш новий побут, впорядкувати фінанси, знайти місце для зберігання наших речей і виконувати свої нові обов'язки дружини. Я хотіла переконатися, що ми починаємо свій шлюб правильно, знаходячи місце в нашому розкладі для таких важливих справ, як дотримання заповідей і проведення часу разом як чоловік і дружина, незважаючи на напружений темп життя.

День весілля наближався, але я була здивована, що мене мучать нічні кошмари, в яких я бачила усілякі негаразди, які могли завдати шкоди сім'ї. Оскільки я народилася

в люблячій, однак не дуже благополучній сім'ї, оскільки в ній постійно відбувалися серйозні суперечки, які дуже мене засмучували, погані сни впливали на мене більше, ніж я очікувала. Тож однієї ночі, після кількох подібних до неї, я прокинулася мокра від поту й вирішила виконати пораду сестри Ніл. Ф. Мерріотт, другого радника в генеральному президентстві Товариства молодих жінок, з якою вона звернулася у виступі "Поступаючись нашими серцями Богові" (*Ліягона*, лист. 2015, сс. 30–32). Я заплющила очі і помолилася: "Дорогий Небесний Батьку! Що я можу робити, щоб захистити свою сім'ю від усього цього поганого?"

Відповідь надійшла так швидко і сильно, ніби хтось відчинив двері в мій розум і впустив туди думку. Тихий спокійний голос нагадав мені: "Просто роби те, що повинна робити. Будь вірною в кожному кроці". Дух прошепотів деякі конкретні

**Подібно до Нефія,
який плив
у невідоме,
мені треба було
виявити віру в
Господа в питанні
створення сім'ї.**

поради, і я відчула, що якщо я те робитиму, все буде добре".

Я усміхнулася і відчула, як моя душа сповнилася теплом. Усі хвилювання раптом забулися, оскільки я знала, що то була істина. Я й раніше відчувала Святого Духа, але ніколи з такою силою, як тієї ночі. Я відчувала, як мене огортає любов Небесного Батька і Спасителя, і я знала, що

втіха і спасіння моєї сім'ї були для Них так само важливі, як і для мене.

Додатковим запевненням стала історія з Писань, яка спала мені на думку—той епізод, коли Господь наказав Нефію будувати корабель: “І сталося, що Господь заговорив до мене, кажучи: Ти побудуєш корабель, у той спосіб, який Я тобі вкажу, щоб міг Я перевезти твою родину через води” (1 Нефій 17:8; курсив додано).

Нефій і його сім'я роками перебували в пустині, зносячи випробування всілякого роду. Можливо він відчував, що боїться розпочинати подорож через море і міг дозволити страхам пересилити його віру. Але він цього не зробив. Він дослухався до настанов Бога і виконував їх. У нього була віра, що Його обіцяння здійсняться. Господь ніколи не казав Нефію, що не буде штормів, або що хвилі не будуть загрожувати кораблю. Але Він сказав Нефію, що якщо той буде виконувати Його настанови, то зможе скерувати свою сім'ю до безпеки через океан до обіцяної землі.

Я зрозуміла, що також мандрувала пустинею багато років, але зараз

переді мною розгорнулося море, і мені треба готуватися до нової подорожі—до шлюбу. Я отримала покликання—і вважаю, це стосується всіх сімей святих останніх днів—будувати корабель, виконуючи Божі настанови.

Як тільки ми з чоловіком одружилися, дійсно почалися негаразди. Я захворіла, і нам було важко зводити кінці з кінцями та втілювати в життя всі хороші звички, яких ми вирішили дотримуватися.

Але порада, яку я отримала тієї ночі, залишалася в моєму серці. Ми намагалися щодня вивчати й плекати слово Бога у своєму серці, наслідувати хороший приклад наших дорогих провідників—у тому числі Христа—і змінювати на краще власну поведінку. Я здобула сильніше свідчення про молитву й по-справжньому відчула смак Батькової любові до нас. Я почала довіряти більше, а боятися—менше. Ми зрозуміли, що труднощі, які поставали перед нами, були кроками до вдосконалення. Сьогодні нашу домітку можна порівняти з куточком небес.

Ми все ще на початку нашої подорожі, але укладання шлюбу й створення сім'ї було найкращим рішенням з усіх прийнятих мною. Моє серце сповнюється радістю, коли я думаю про храмовий обряд, отриманий нами, і усвідомлюю, що його було запечатано Божим повноваженням. Чим краще я розумію важливість сім'ї у плані Небесного Батька і священну природу завітів, які ми уклали, тим більше я хочу допомогти іншим сім'ям отримати цей обряд.

Я зрозуміла, що не потрібно хвилюватися про те, що станеться, бо “не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму” (2 Тимофію 1:7). Просто нам треба бути слухняними, виконувати настанови, що містяться в Писаннях та словах сучасних пророків і просити в молитві більш особистих настанов. Якщо ми це робимо, то зможемо перетнути океан цих останніх днів, впевнені в тому, що попри всі негаразди наші близькі будуть в безпеці. ■

*Автор живе в Парані,
Бразилія.*

Як навчатися **РОЗУМОМ** і **СЕРЦЕМ**?

Дізнайтеся, що можна робити, коли у вас виникають запитання.

Що треба робити, коли у вас виникають запитання доктринального, історичного чи особистого характеру? Як знаходити відповіді? Господь обіцяє: “Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа” (УЗ 8:2). Як використовувати свій розум і серце, щоб розпізнати натхнення? Ось кілька ідей.

РОЗУМ

Вивчати, молитися, слухати

Старійшина Роберт Д. Хейлз, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав, що коли ми приймаємо “важливі життєві рішення, ... Небесний Батько хоче, щоб ми використали свою свободу вибору, оглянули ситуацію своїм розумом з точки зору євангельських принципів та представили рішення Йому в молитві” (“Святий Дух”, Ліягона, трав. 2016, с. 105).

Це стосується будь-якого питання. Під час вивчення щиро моліться про відповіді, які ви знаходите в процесі. Святий Дух пошле вам спонукання—чи то ідеї, слова у думках або інші особисті нагадування, щоб скерувати до майбутньої відповіді, яку вам потрібно знайти.

Використовуйте ресурси

Досліджуйте Писання, у тому числі Путівник по Писаннях та інші допоміжні матеріали для навчання. Ви можете також досліджувати інші ресурси СОД, такі як виступи на генеральних конференціях, євангельські теми на LDS.org, церковні журнали, проект “Папери Джозефа Сміта” та інше. (Див. с. 54, де знаходиться перелік допоміжних церковних ресурсів).

Поговоріть про це

Не бійтеся попросити про допомогу. Старійшина Рональд А. Разбанд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, заохочував таким чином: “Хочу дати вам завдання. ... Вам потрібно подумати про якусь людину [яка допоможе знайти відповіді]—надійного друга, когось із батьків або обох батьків, дідуся або бабусю, вчителя, члена єпископату [чи] порадника ... —і вам потрібно, щоб на ваші запитання було дано відповідь” (Face to Face broadcast, Jan. 20, 2016). Спробуйте це зробити! Поговоріть з кимось, кому довіряєте, про свої запитання і знайдіть відповіді разом.

Молитися

Слухати

Говорити

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОША ТАЛБСТА

Вивчати

Вивчати

Молитися

Слухати

Терпіння

ВІДПОВІДІ ВІД БОГА

“Постановка щирих запитань є важливою частиною зміцнення віри, і для цього ми використовуємо як наш інтелект, так і наші почуття. Господь сказав: “Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці”

[УЗ 8:2]. Не всі відповіді приходять відразу ж, однак на більшість запитань можна отримати відповіді через щире дослідження і пошук відповідей у Бога”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Віра—не випадковість, а вибір”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 66.

СЕРЦЕ**Вивчати, молитися, слухати**

Це важливі кроки для розмірковування не лише розумом, але і серцем. Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, сказав: “Якщо ви хочете пізнати духовну істину, ви маєте використовувати правильне знаряддя. Ви не можете зрозуміти духовну істину, маючи знаряддя, що не може її виявити” (“Отримання свідчення щодо світла й істинності”, *Ліягона*, лист. 2014, с. 22). Святий Дух є тим знаряддям, за допомогою якого ми пізнаємо духовні речі. Тож коли ви молитесь і слухаєте Духа, з часом ви зможете знаходити відповіді.

Будьте терплячими

Президент Ухтдорф також пояснював: “Чим більше ми прихилиємо наші серця й розум до Бога, тим більше небесного світла просочується у наші душі. ... Поступово все, що раніше здавалося розмитим, темним і віддаленим, стає для нас ясним, яскравим і знайомим” (“Отримання свідчення щодо світла й істинності”, с. 22). Пошуки відповідей можуть бути довгими. Але якщо ви маєте бажання слухати відповіді, навіть якщо це потребуватиме часу, ви знайдете їх.

Докладайте зусиль, щоб розпізнавати спонування

Чим більше ви розпізнаєте спонукань і маєте бажання діяти, коли Дух шепоче до серця, тим легше вам буде розпізнавати подальші спонування у майбутньому. Ви можете відчувати, що “це правильно” або мати “заціпеніння думки”, якщо це неправильно (див. УЗ 9:8–9). Ви можете також відчувати легке нагадування, відчуття спокою або інше почуття, характерне для вас. Господь знає вас, і Він знає, як ви зрозумієте Духа. Він надасть вам сповнене любові скерування, яке призначається лише вам. Тож продовжуйте дослухатися і докладайте зусиль. ■

ЗРОБІТЬ ВИВЧЕННЯ ЄВАНГЕЛІЇ *більш* ОСОБИСТИМ

Перевірте ефективність цих ідей для вивчення євангелії та пошуку відповідей на ваші духовні запитання.

Бетані Бартолом'ю

Співробітник редакції церковних журналів

Як ви навчаєтеся, коли шукаєте відповіді на духовні запитання або навіть просто намагаєтеся краще зрозуміти Писання? Я маю на увазі вас—конкретну людину. Усі ми маємо різні навички навчання, але іноді ми забуваємо, що можемо індивідуалізувати також і вивчення євангелії. Наступного разу, коли у вас виникне запитання доктринального або духовного характеру, спробуйте деякі з цих пропозицій, аби зрозуміти, що для вас може спрацювати найкраще.

1. СТВОРЮЙТЕ

Складіть перелік, накресліть таблицю або намалюйте карту. (Нижче наведено приклад).

Створіть мережу для вивчення. Записуйте слова та ідеї, а потім з'єднайте їх лініями та кружечками, аби показати, як вони співвідносяться.

СКЛАДІТЬ ПЕРЕЛІК, НАКРЕСЛІТЬ ТАБЛИЦЮ АБО НАМАЛЮЙТЕ КАРТУ

Іноді корисно візуально відображати свої думки під час навчання, виклавши їх у формі переліку, таблиці або карти. Ось приклад такої таблиці, яку можна створити для вивчення послань Павла в Новому Завіті. Ви можете створити власний перелік, таблицю або карту, використовуючи такий формат, який підійде вам найбільше. Будьте креативними! Знаходьте веселі способи, щоб організувати особисте вивчення євангелії.

ПОСЛАННЯ ПАВЛА			
ПОСЛАННЯ	ЧИ БУВ З НАПАРНИКОМ?	ПИСАВ ЗВІДКИ ... ?	ГОЛОВНІ ТЕМИ ПОСЛАННЯ
Приклад: 1 Тимофію	Не згадується	Лаодикія	Істинне вчення, Спаситель, молитва, віра і милосердя, якості провідника, відступництво, турбота про бідних, залишатися вірним, уникати мирських багатств

2. ЗАПИСУЙТЕ

Записуйте думки та враження, які ви отримуєте під час вивчення Писань, у щоденник та часто звертайтеся до тих думок.

Записуйте думки та враження, які ви отримуєте після молитов, навіть якщо ці враження безпосередньо не стосуються теми вашого вивчення. Звертайте увагу на те, чого Дух навчає вас протягом певного часу.

Коротко записуйте свої запитання в зошит, на телефон або в блокнот біля свого ліжка, аби вони були нагадуванням і спонукали до розмірковувань стосовно того, що ви вивчаєте кожного дня.

3. СЛУХАЙТЕ І ОБГОВОРЮЙТЕ

Поговоріть з кимось із батьків або з провідником, якому ви довіряєте. Спробуйте шукати відповіді разом. Це може вимагати певного часу, але ви обоє зростатимете у процесі пошуку.

Навчайте ще когось. По черзі діліться тим, що ви *дійсно* знаєте. Обговоріть, про що ви дізналися одне від одного.

Слухайте Писання або інші історії та матеріали СОД.

4. ДОСЛІДЖУЙТЕ

Досліджуйте допоміжні матеріали для навчання в Писаннях та он-лайн (нижче подано перелік допоміжних матеріалів СОД).

Знаходьте на LDS.org відео та пісні на тему того, що ви вивчаєте.

Вивчайте контекст. Досліджуйте історію або розділи, що стосуються тем або віршів з Писань, які ви вивчаєте.

НЕХАЙ ДОПОМІЖНІ МАТЕРІАЛИ СТАНУТЬ ВАМ У ПРИГОДІ

Є багато цінних матеріалів, розміщених у Писаннях та он-лайн, які допоможуть вам у вивченні важливих тем. Ось перелік деяких матеріалів, доступних для вас, та інформація, де їх можна знайти:

У ПИСАННЯХ

- Путівник по Писаннях
- Хронологія подій у Біблії (події зі Старого і Нового Завітів, зазначені у хронологічному порядку з приблизними датами)
- Узгодження Євангелій (історії про Спасителя з Євангелій від Матвія, Марка, Луки та Івана, упорядковані за подіями, місцями і приблизними датами)
- Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом
- Карти і фотографії
- Пояснення щодо скорочень

НА САЙТІ LDS.ORG

- Писання (scriptures.lds.org)
- Генеральна конференція (conference.lds.org)
- Євангельські теми (topics.lds.org)
- Журнали (liahona.lds.org)
- Історія Церкви (history.lds.org)
- Допоміжні матеріали для навчання (scriptures.lds.org)
- Уроки та навчальні матеріали (lds.org/go/41754a)
- Бібліотека медіа СОД (lds.org/media-library)
- Допомога під час випробувань (lds.org/go/41754b)

ІНШІ ОН-ЛАЙН РЕСУРСИ

- Сімейна історія (familysearch.org)
- Мормонський канал (mormonchannel.org)
- Уривки з Писань, процитовані під час генеральної конференції (scriptures.byu.edu)
- Мормонські новини (mormonnewsroom.org)
- Місіонерська робота і проповідування євангелії (mormon.org)
- Проект "Папери Джозефа Сміта" (josephsmithpapers.org)

5. ДІЙТЕ

Розіграйте історії з Писань або інших ресурсів. Як здатність поставити себе на місце певної людини допомагає вам краще зрозуміти те, що ви вивчаєте? Як би виглядали подібні ситуації у вашому житті?

Зробіть ланцюжок віршів з Писань, який поєднає відповіді, знайдені вами в Писаннях. (Нижче наведено приклад).

ЗРОБІТЬ ЛАНЦЮЖОК ВИВЧЕННЯ ПИСАНЬ

Іноді корисно записати посилання на кілька віршів, що стосуються однієї теми. Зверніться до Путівника по Писаннях, аби знайти вірші, що стосуються теми, яку ви вивчаєте. Потім скористайтеся виносками і контекстом, аби долучити до уривків з Писань більше інформації на цю саму тему. Записуйте посилання на уривок з Писань, який є наступним у вашому ланцюжку, на полях біля попереднього уривка, і т.д. Ви також можете шукати виступи на генеральних конференціях, що стосуються певних тем, аби це допомогло вам у вашому вивченні (див. перелік тем на conference.lds.org). Ланцюжок вивчення Писань на тему надії подано як приклад.

ЛАНЦЮЖОК ВИВЧЕННЯ ПИСАНЬ

Уривки з Писань про надію

Початок: Мороній 7:40

Етер 12:4

Мороній 7:3

Учення і Завіти 138:14

Мороній 7:41

Кінець: Алма 46:39 (Напишіть Мороній 7:40 на полях поруч з цим віршем з Писань).

Виступи про надію:

- Єпископ Дін М. Девіс, “Благословення поклоніння”, жовтнева генеральна конференція, 2016 р.
- Старійшина Пол В. Джонсон, “І не буде вже смерті”, квітнева генеральна конференція 2016 р.
- Президент Дітер Ф. Ухтдорф, “Він покладе вас на рамена Свої та й понесе вас додому”, квітнева генеральна конференція 2016 р.
- Старійшина Л. Уїтні Клейтон, “Вибери вірити”, квітнева генеральна конференція 2015 р.
- Президент Бойд К. Пекер (1924–2015), “Причина нашої надії”, жовтнева генеральна конференція 2014 р.
- Президент Генрі Б. Айрінг, “Безцінний спадок надії”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 24. ■

Старійшина
Квентін Л. Кук

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ЯК ЗНАЙТИ СПРАВЖНІЙ МИР

Хороші люди повсюди завжди прагнули й будуть прагнути миру у світі. Ми ніколи не повинні відмовлятися від досягнення цієї мети. Однак Президент Джозеф Ф. Сміт (1838–1918) навчав: “Той дух миру й любові ... ніколи не прийде в світ, доки людство не сприйме Божу істину й Боже послання ..., визнавши Його божественну силу й повноваження”.

Ми щиро сподіваємося, що у всьому світі буде мир, і молимося про це, але того миру, який обіцяно **в нагороду за праведність**, ми досягаємо індивідуально і сім'ями. Цей мир є обіцяним даром місії Спасителя і викупної жертви.

Мир—це не тільки безпека або відсутність війни, насильства, конфліктів та суперечок. Мир приносить **знання, що Спаситель знає, хто ми, і знає, що ми маємо віру в Нього, любимо Його і дотримуємося Його заповідей**, навіть і особливо під час нищівних випробувань і трагедій життя (див. УЗ 121:7–8).

“Як відшукать мені втіху і спокій, Камінь непростення зняти з душі?” (“Як відшукать мені втіху і спокій?” *Гімни*, с. 64). **Відповідь така: Спаситель, Хто є джерелом і творцем миру. Він—“Князь миру”** (Ісаїя 9:6).

Упокоритись перед Богом, завжди **молитись, каятись** у гріхах, увійти у води **хрищення** зі **скрушеним серцем і упокореним духом, стати істинними учнями** Ісуса Христа—це чудові приклади праведності, яка винагороджується тривалим миром.

Церква—це притулок, в якому послідовники Христа здобувають мир. Деякі молоді люди у світі кажуть, що ведуть духовний спосіб життя, але їм не потрібна релігія. Духовність—це хороший перший крок. Однак саме в Церкві нам пропонують **дружні стосунки, нас навчають і насичують добрим словом** Бога. Але ще важливіше те, що в Церкві є влада священства, яка передбачає **священні обряди й завіти**, що зв'язують сім'ї разом і готують

кожного з нас до повернення до Бога Батька та Ісуса Христа в celeстіальне царство. Ці обряди приносять мир, бо через них укладаються завіти з Господом.

Храми—це ті місця, де виконується багато цих священних обрядів, і вони також є джерелом мирного притулку від світу. Ті люди, які **приходять на храмові ділянки** або беруть участь у днях відкритих дверей храмів, також відчують цей мир.

Спаситель є джерелом зцілення і миру. Навіть серед випробувань у житті, завдяки Спокуті Спасителя і Його благодаті, праведні отримають особистий мир як нагороду (див. Іван 14:26–27; 16:33). ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2013 року.

Забуті книги, згадане свідчення

Усі погляди були звернені на мене. Чи могла я захистити Церкву лише своїм простим свідченням?

Абігайл Д. Феррер

Одного року в мене була мета покращити своє духовне навчання. Я носила церковні книги, буклети, посібники та Писання усюди, у тому числі й у школу, оскільки відчувала спрагу за словом Божим. Але мої зусилля уповільнилися, коли я почала активно готуватися до найближчої контрольної роботи.

Одного дня вчителька вела обговорення і попросила встати всіх учнів, які не є католиками. Я була єдиною святою останніх днів у класі. Встало ще шість інших учнів.

Потім нас запитували: До якої церкви ти належиш? Хто її заснував? Як церкву було встановлено?

Я відповідала останньою. Я хвилювалася, коли зрозуміла, що не принесла книг про Церкву, але спробувала пригадати те, що вивчала. На думку сплав вірш із Біблії:

“Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!

Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростане твої стежки” (Приповісті 3:5–6).

Я сміливо стала перед усім класом і забула про свої страхи. Я заявила, що є членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я розповіла

історію про юнака Джозефа Сміта, який бачив Бога. Я відчувала палання у грудях, а з очей покотилися сльози. Я розповіла, що Церкву було організовано 6 квітня 1830 року, і я свідчила, що пророка Божого було покликано і священство відновлено. Я свідчила, що знаю про істинність усього цього.

Багато годин вивчення евангелії були варті того. Це допомогло мені захистити свою віру і поділитися евангелією. Я пишалася собою, коли через кілька тижнів четверо моїх однокласників приєдналися до мене в церкві.

Той випадок навчив мене про важливість свідчення. Спочатку я не могла зрозуміти, чому Господь не надихнув мене принести з собою того дня книги. Вони мені допомогли б набагато краще відповісти на поставлені запитання. Але потім я усвідомила, що нам не потрібно все запам'ятовувати про Церкву або покладатися на посилення—ми повинні вивчати евангелію, жити за нею і ділитися нею, покладаючись на Святого Духа. Можливо, книг зі мною не було, але було моє свідчення. ■

Автор живе в Кагаяні, Філіппіни.

ВОНИ БАЧИЛИ ЙОГО

Ці люди дійсно бачили воскреслого Спасителя, але ви також можете бути свідками Христа у свій спосіб.

Що б ви відчували, якби стали свідком воскреслого Спасителя? Сотням людей за часів Ісуса цього не треба було уявляти—для них це було реальністю. Писання містять з десятків записаних у Новому Завіті випадків того, як воскреслий Господь являвся людям, а ще кілька з них можна знайти у Книзі Мормона. Ці люди бачили на власні очі одне з найвеличніших чудес в історії—те, як Ісус Христос подолав смерть і дав можливість кожному з нас жити знову. Неймовірно, чи не так?

То що ж означає бути свідками Христа? Давайте переглянемо кілька з цих випадків у Писаннях і подумаємо, як ми, навіть не бачивши Його фізичними очима, також можемо бути свідками Христа.

Марія Магдалина

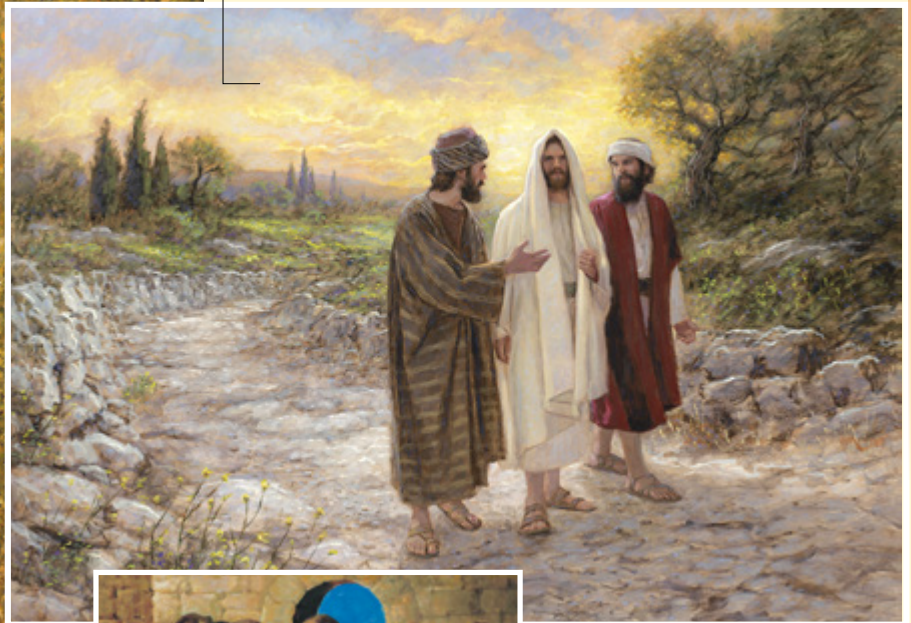
Марія Магдалина була першим свідком. У недільний ранок після розп'яття вона прийшла до гробниці з кількома іншими жінками, аби намастити пахощами тіло Господа. Коли Марія побачила, що гробниця порожня, вона заплакала. Хтось наблизився до неї ззаду і запитав: “Чого плачеш ти, жінко?” Уявіть її здивування, коли вона побачила, що то був Ісус, який постав з мертвих. (Див. Іван 20:1–18).

ВИМПЕЛ © ISTOCK/GETTY IMAGES

Двоє учнів по дорозі в Еммаус

Клеопа та інший учень йшли дорогою до Еммауса, коли до них приєднався незнайомиць. Вони не впізнали свого нового подорожнього, але під час вечері, яку вони споживали разом, незнайомиць розламав хліб. Тоді їхні очі відкрилися й вони зрозуміли, що йшли разом зі Спасителем. “Чи не палало нам серце обом ... ?” – запитували вони один одного, розмірковуючи про підтвердження, яке вони відчували, стосовно того, що Він справді був з ними. (Див. Лука 24:13-34).

Десять апостолів

Двоє учнів, які йшли до Еммауса з Христом, повернулися в Єрусалим і розповіли десяти апостолам про те, що з ними сталося. Поки вони розмовляли, перед ними з'явився Сам Спаситель, кажучи: “Погляньте на руки

Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтеся, бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю”. (Див. Лука 24:36-41, 44-49).

Апостол Хома

Апостола Хоми не було тоді, коли Спаситель вперше явився перед апостолами, тож він не вірив, що Христос воскрес. Минув тиждень, і Христос знову явився перед апостолами. Цього разу Хома був там, і оскільки він бачив Христа, він повірив, що Той воскрес. Спаситель застеріг Хому, що не слід вірити лише через те, що видно очима: “Тому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!” (Див. Іван 20:24-29).

ЗОВРАЖЕННЯ ХОМИ ХУДОЖНИКА БРАЙАНА КОПЛА

Одинадцять апостолів у Тіверіадському морі

Одного дня невдовзі після Воскресіння кілька апостолів ловили рибу в Тіверіадському морі, але улову не було. Наступного ранку Спаситель явився перед ними й порадив закинути сіті праворуч від човна. Коли вони так зробили, у сітях виявилось так багато риби, що вони її ледве витягнули. Після спільного сніданку Спаситель навчав про те, як важливо служити іншим, кажучи: “Годуйте овець моїх”. Апостоли до кінця свого життя саме цим і займалися—навчали людей про Христа, а дехто навіть віддав своє життя заради цієї справи. (Див. Іван 21:1-22).

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОС-БІЛА ТІВЕРІАДСЬКОГО МОРЯ. ХУДОЖНИК ДЕВІД ЛІНДС

ОДИН ПАСТИР, ХУДОЖНИК ГОВАРД ГАМОН

Нефійці на Американському континенті

Під час розп'яття земля на Американському континенті була спустошена землетрусами, пожежами та іншими природними катаклізмами, і три дні темряви були ознакою смерті Спасителя. Пізніше Христос зійшов з небес і прийшов до 2500 людей, які зібралися біля храму на землі Щедрій. Він запропонував людям доторкнутися до шрамів на Своїх руках, ногах і боці, звернувся з проповіддю та благословив нефійських дітей одного за одним. Наступного дня прийшло навіть більше людей, і Спаситель прийшов до них і навчав. Учні згодом створили Церкву Христа, а нефійці здобули таке могутнє свідчення, що не лише вони, але також ламанійці навернулися до Господа. (Див. 3 Нефій 11-18; див. також 3 Нефій 8-10; 4 Нефій 1).

Свідки тоді і тепер

Христос також явився багатьом іншим, у тому числі кільком жінкам, які прийшли до гробниці разом з Марією Магдалиною намастити пахощами тіло Христа, а ще групі з 500 чоловік, Якову та Павлу. (Див. Матвій 28:9; Дії 9:4-19; 1 Коринтянам 15:6-7; див. також 3 Нефій 19; 26:13).

Можливо, у нас не буде такої можливості побачити Спасителя, яку мали ці свідки, але все ж таки ви можете бути свідками Христа. Ви особисто можете шукати Спасителя, як це робила Марія, коли прийшла до гробниці, більше дізнаючись про Нього. Або ви можете виявляти свою віру в Нього, дотримуючись Його заповідей та виконуючи пораду пророків. Або ви можете побачити благословення Спасителя у своєму житті, як двоє учнів, що йшли до Еммауса. Цієї Великодньої пори подумайте про те, що означає бути свідком Христа. Ці люди в буквальному розумінні були свідками Христа, але це не єдиний спосіб того, як ви можете бути Його свідками у своєму житті. ■

НАВЧІТЬСЯ ВІД НЬОГО.

“Якщо ви відчуваєте свідчення Святого Духа про [Христа], неодноразово підтвержене вашому духові у багатьох випадках і за різних обставин; коли ви у своєму житті намагаєтеся з дня на день рівнятися на світло Його прикладу, і якщо ви свідчите іншим і допомагаєте їм дізнаватися про Нього та йти за Ним, то ви є свідками Ісуса Христа”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Стати свідком Христа”, Ліягона, бер. 2008, с. 63.

МІСЦЕ ДЛЯ НАС

БОГ ДАЄ НАМ ІНСТРУМЕНТИ

Мій дядько—митець. Він виготовляє маленькі дерев'яні кораблі в скляних пляшках. Ця робота вимагає багато часу, великої зосередженості та зусиль.

Одного дня я побачила усі його інструменти й помітила, як кожен з них використовується для певної деталі або для оздоблення корабля. Коли я спостерігала за його роботою, то була здивована, як він використовує інструменти, аби виготовити ці кораблі. Мені спала на думку історія про те, як Нефій будував корабель (див. 1 Нефій 17–18). Він будував у Господній спосіб, а не людський. Бог дає нам інструменти для побудови наших особистих кораблів у Його спосіб. Писання, віра і Божа любов—це інструменти, які я маю використовувати для свого життя, аби ретельно збудувати свій особистий корабель без жодної тріщини. Я навчаюся кожного дня бути послідовницею Господа. ■

Марія Мерседес Г., Монагас, Венесуела

ПОЧУТТЯ САМОТНОСТІ

У Данії стояла холодна весна. Я щойно почав служити на місії повного дня, і моє свідчення похитнулося. Я повернувся до Церкви лише 19 місяців тому, тож не знав, як мені жити в чужій країні, я не міг розмовляти тією мовою і губився в лабіринтах вулиць. Колись сповнені вдячністю, мої молитви тепер перетворилися на гіркі звинувачення: “Боже, чому Ти мене покинув на самоті?”

Одного ранку я благав Його у молитві. Але замість того, щоб гнівно запитувати “чому?”, я благав отримати свідчення про істинність

евангелії та мати здатність подолати сумніви.

Після молитви я навмання розкрив Писання. Очі зупинилися на Повторенні закону 31:6: “Будьте сильні та відважні, не бійтеся, не лякайтеся перед ними, бо Господь, Бог твій, Він Той, Хто ходить з тобою, не опустить Він тебе й не покине тебе”.

Моє серце сповнилося радості, коли я усвідомив, що отримав таку відповідь на свою молитву: Бог був завжди поруч. Він просто чекав на щирі молитви, а не на звинувачення в тому, що Він мене залишив.

Бог ніколи мене не залишає, навіть коли все здається безнадійним. І ми можемо відчувати Його світло завдяки молитвам та Його Писанням. ■

Клейтон Е. шт. Техас

НАСТАЛА ВАША ЧЕРГА

Журнал *Ліягона* чекає на ваші історії та думки стосовно того, як жити за євангелією. Надсилайте вашу історію на сайт liahona.lds.org або на електронну пошту liahona@ldschurch.org. Будь ласка, вкажіть своє повне ім'я, назву свого приходу і колу та додайте дозвіл батьків.

ВПЕРЕД, ВОЇНСТВО ХРИСТОВЕ

“Чоловіки і жінки, які бажають здобути місце в цілестіальному царстві, зрозуміють, що повинні вести бій кожного дня”.

(Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young [1997], 294.)

“Як я можу знати, що Бог слухає мої молитви?”

Молитва—це величне благословення, і нам було обіцяно, що Небесний Батько завжди слухає нас, однак часто буває так, що необхідно докласти зусиль, аби зрозуміти Його відповіді¹.

Подумайте про це: Бог або чує нас, або не чує. Якщо Він нас не чує, тоді, звичайно ж, немає сенсу молитися. Але якщо Він чує (а Він таки чує!), нам треба зрозуміти, як *по-справжньому* з Ним спілкуватися в молитві, розуміти відповіді та з вірою рухатися вперед.

Коли нам здається, що Він не слухає, можливо, нам треба приділити увагу духовному зростанню. Ви можете поставити собі кілька запитань: чи я чистий/та? Чи гідні мої наміри? Чи готовий/ва я виконувати те, що Він просить?² Якщо ви відповідаєте на кожне з цих запитань ствердно, тоді можете не сумніватися, що “Господь Бог твій ... дасть тобі відповідь на твої молитви” (УЗ 112:10). Пам’ятайте, що іноді відповіді приходять непомітно або неочікувано.

Якщо ваша відповідь на одне з тих запитань була “ні”, то ніколи не пізно! Зробіть необхідні зміни у своєму житті, аби ви могли мати Духа. Будьте готові діяти відповідно до отриманих спонукань.

І не забувайте, що кожен отримує відповідь по-різному. Моліться, аби Святий Дух навчав вас, як *ви* можете зрозуміти відповіді. Спочатку може бути нелегко їх розпізнавати, але це так, як і з будь-якою навичкою: тренування веде до досконалості. Майте віру й довіряйте, що Небесний Батько *завжди* слухає.

ПОСИЛАННЯ:

1. Див. Матвій 7:7; Якова 1:5–6; Алма 33:4–11; Учення і Завіти 8:1–2.
2. Див. Richard G. Scott, “Learning to Recognize Answers to Prayer”, *Ensign*, Nov. 1989, 32.

Прислухайтесь до Духа

Намагайтеся прислухатися до Святого Духа. Люди чують Святого Духа по-різ-

ному, тож, може, ви хочете почути тихий спокійний голос, у той час як спонукання може надходити у вигляді почуття. Я знаю, що Святий Дух скаже вам все, що необхідно знати—вам треба лише слухати.

Еліз Г., 13 років, Альберта, Канада

Досліджуйте

Одного разу я роздумував, чи Бог чує мої молитви, а потім я відчув відповідь у своєму серці. Коли я чув, як хтось свідчив про молитву, то відчував Святого Духа. Ще можу порадити таке: запитайте своїх батьків, єпископа або інших членів свого приходу. Ви можете навіть молитися про допомогу стосовно цього питання!

Джошуа С., 13 років, шт. Орегон, США

Пам’ятайте, хто ви є

Я знаю, що Бог чує нас, тому що молитва приносить у моє серце спокій, полегшення і любов. Я бачу, що Він звільняє мене від багатьох небезпек кожного дня та захищає мою сім’ю, і я відчуваю, що Він мене любить. Перед тим як іти в школу, я завжди проговорюю тему Товариства молодих жінок; це допомагає мені пам’ятати, що я дочка Небесного Батька, Який любить мене.

Ніколь М., 19 років, Ліма, Перу

Молитва дитини

Я знаю, що Небесний Батько чує мої молитви завдяки цим словам пісні Початкового товариства “Молитва дитини” (*Збірник дитячих пісень*, с. 6): “Батьку, чи справді Ти в височині чуєш молитву й відповідь даєш мені? Кажуть, далеко десь небеса, та я відчуваю—поруч їх краса”. Коли я згадую ту пісню, то знаю, що Він чує, бо я відчуваю Дух і Його безмежну любов до мене. Згадка про те, що Він мене любить, приносить втішення, і я знаю, що Він чує мої молитви.

Елейн Б., 16 років, шт. Північна Кароліна, США

Довіртеся Йому

Небесний Батько завжди слухає наші молитви, але іноді здається, що Він не відповідає на наші молитви, бо Він не відповідає нам у такий спосіб або час, як би ми того хотіли. Нам треба мати бажання підкорити свою волю Його волі й мати віру, що Він знає, що для нас є найкращим. Небесний Батько любить нас і завжди буде намагатися допомагати у навчанні та зростанні, даючи відповіді на наші молитви.

Мосія М., 17 років, шт. Юта, США

Щиро моліться

Після молитви ви можете прислухатися до своїх відчуттів та намірів, що виникають у серці. Якесь із них і може бути відповіддю на вашу молитву. Коли ми молимося зі справжнім наміром і щирим серцем, Небесний Батько відповідає

згідно з вірою, яку ми в Нього маємо. Він не відповідає лише для того, щоб задовольнити нашу допитливість.

Жан-Клод Н., 16 років, Центральне Касаї, Демократична Республіка Конго

Просіть і ви отримуєте

Писання нас навчають, що Бог завжди буде чути наші молитви й відповідатиме на них, якщо ми звертаємося до Нього з вірою і справжнім наміром. Серцем ми відчуємо підтвердження, що Він дійсно нас чує, ми сповнимся миром і спокоєм. Ми також можемо відчувати, що все буде добре, якщо ми виконуємо волю Батька. Якщо ми сумніваємося, що Він чує нас, нам слід шукати проводу в Писаннях, а потім запитати, чи ті відчуття є істинними.

Констанца Л., 20 років, Біо-Біо, Чилі

Відповіді в церкві

Одного разу в мене були великі сумніви: йти чи не йти на побачення з нечленом Церкви. Однієї неділі під час причасних зборів одна

НЕ ЗДАВАТИСЯ

“Будьте слухняними, згадуйте випадки, коли ви відчували Духа в минулому, і

запитуйте з вірою. Ваша відповідь прийде, і ви відчуєте любов і мир Спасителя. Це може прийти не так швидко, чи не у тому вигляді, в якому ви бажаєте, але відповідь прийде. Не здавайтесь!”

Старійшина Джеймс Б. Мартіно, сімдесятник, “Зверніться до Нього і відповіді придуть”, Ліягона, лист. 2015, с. 59.

сестра виступала на тему, яка, як здавалося, безпосередньо стосувалася мене. У ту ж мить я отримала запевнення, що Господь відповів на мою молитву. Раніше я не знала, що ж робити, а потім мене втішив Святий Дух, Який наповнив серце радістю і сміливістю. Бог відповідає нам через відчуття, думки, Писання і навіть промовців у церкві!

Карен В., 19 років, Мінас Гераїс, Бразилія

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Як я можу попросити своїх друзів не говорити погано чи неналежним чином про інших людей?”

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 травня 2017 року на liahona@lds.org (клацніть на “Submit an Article” (Надіслати статтю), або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org).

Будь ласка, додайте наступну інформацію: (1) П.І.Б., (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

Андрій та ПОГАНЕ СЛОВО

Джулі С. Дональдсон

Ґрунтується на справжніх подіях

“Жалкую я щиро і Бога молю” (Ліягона, жовт. 2004, с. Д16).

“Ти думаєш, що кращий за інших, тому що не лаєшся”,—сказав Микола під час перерви.

“Це не так”,—сказав Андрій.

“То чому ж ти не скажеш якесь лайливе слово? Лише одне? Ти від цього не помреш. Усі лаються”.

Андрій знизав плечима: “Просто не хочу”.

Андрій знав, що лаятися—це неправильно і лайка змушує Святого Духа відійти. Андрій хотів, щоб Святий Дух був поруч. Тому він не лаявся.

Андрій був новачком у школі, і Микола був єдиним учнем у його шостому класі, хто хотів з ним дружити. Але Микола надокучав йому розмовами про лайливі слова кожного дня. І кожного дня Андрію все важче було йому відмовляти. Крім того, Андрій боявся, що Микола не захоче з ним

дружити, і тоді йому буде зовсім самотньо.

“Скажи лише одне лайливе слово,—сказав Микола після школи.—Тоді я вже не буду тобі надокучати”.

Зрештою Андрій так втомився, що таки сказав одне лайливе слово—таке, що не було *надто* поганим.

Микола кивнув. “Добре, тепер ти один з нас”.

Після цього інші друзі Миколи почали також розмовляти з Андрієм. Вони їли з ним сніданок і грали в футбол під час перерви. Але бути серед друзів Миколи, то ніби стояти на пливуні. Чим більше Андрій проводив з ними часу, тим більше

розмовляв і поводився, як вони. І всі вони лаялися. Багато. Вони насміхалися один з одного і казали образливі слова. Вони грубо відгукувалися про вчителів. Вони часто сердилися і погано поводилися. Поступово Андрій почав сердитися набагато частіше і знаходив багато приводів казати лайливі слова.

Одного вечора, коли мами і тата не було вдома, Андрій та його старша сестра Катя почали сперечатися, яку програму дивитися по телевізору. Перш ніж Андрій навіть зрозумів, лайливе слово зірвалося з його вуст.

Катя заціпеніла. “Я розкажу мамі”.

Андрій побіг у свою кімнату та грюкнув дверима. Що відбувалося з іншими людьми? Чому вони постійно його сердили? Коли батьки повернулися, Андрій трохи прочинив двері й почув, як Катя каже: “Мамо, Андрій сказав на мене погане слово”.

“Що?” У голосі мами відчувалося здивування. “Андрій ніколи не лається”.

Андрій закрив двері й упав на ліжко. Він подумав про те, як сильно змінився з того часу, як почав лаятися. Він уже давно не відчував Святого Духа.

Андрій став на коліна біля ліжка і помолився. “Дорогий Небесний Батьку! Пробач, що я був таким недобрим і сердитим. Пробач, що я почав лаятися. Я виправлюся”.

Коли Андрій молився, тепле почуття наповнило його серце. Вперше з того часу, як він почав лаятися, він відчував справжнє щастя. Він знав, що Бог любить його і що він може відчувати Святого Духа. Він відчував, що його пробачили, і знав, що може змінитися і стати кращим.

Після молитви він розповів мамі всю правду й вибачився перед Катею. Після цього йому стало легше. Було таке приємне відчуття після того, як він покався.

Наступного дня у школі Андрій не обідав з товаришами Миколи. Натомість він сів біля дітей, яких не знав. Хоча це займе час, та Андрій був упевнений, що знайде друзів, які будуть хорошими, радісними й не лаятимуться. Так само, як і він. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ВП

ЗАКЛИК ВП

“Я з благоговінням згадуватиму ім'я Небесного Батька та Ісуса Христа. Я не буду лаятися і вживати грубі слова” (Мої євангельські норми).

З одного боку аркуша паперу напишіть або намалюйте, які почуття викликають у вас добрі слова. З іншого боку напишіть або намалюйте, які почуття викликають у вас погані слова.

Прочитайте Левит 19:12. Чому важливо з повагою промовляти імена Небесного Батька та Ісуса Христа?

Запитайте когось із батьків або провідників, чому нам слід вживати гарну мову і як це їх благословило.

Я зобов'язуюсь ...

Старійшина
Девід А. Беднар
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Як я можу допомагати зміцнювати свою сім'ю?

Скажіть членам своєї сім'ї, що любите їх, виявляючи це своїми вчинками.

Свідчіть про те, що, як ви знаєте через свідчення Святого Духа, є істинним. Поділіться своїм свідченням з тими, кого найбільше любите.

Охоче приєднайтеся до своєї сім'ї під час сімейної молитви і вивчення писань. Беріть активну участь у проведенні домашнього сімейного вечора і зробіть його цікавим.

Будьте вірними у вивченні відновленої євангелії Ісуса Христа, любіть її та живіть за нею.

Джой Д. Джоунс

Генеральний
президент
Початкового
товариства

Готуватися до ХРАМУ КОЖНОГО ДНЯ

Коли мені було 9 років, у мене була чудова вчителька Початкового товариства на ім'я сестра Кохлер. Я була дуже сором'язлива, а вона була такою лагідною, що мені було приємно знаходитися поруч з нею. Одного дня вона дала кожному з нас по аркушу паперу. Ми всі написали, що хочемо робити, коли підросемо. Я написала: "Навчатися в коледжі й укласти храмовий шлюб". Я прикріпила цей аркуш над дверима своєї шафи. Вночі вуличні ліхтарі світили в моє вікно. Я дивилася на свій аркуш паперу. Він нагадував мені, що я хочу піти до храму.

У ті часи по всьому світу було лише 12 храмів. Я хотіла відвідати кожен з них.

Кожного разу, коли батьки планували відпустку, вони завжди везли нашу сім'ю до храму. Ми жили в штаті Орегон, США. Найближчий храм знаходився за 965 кілометрів, у Кардстоні, провінція Альберта, Канада. У нашому автомобілі не було кондиціонера. Разом з братом і сестрою ми сиділи на задньому сидінні. Ми вивішували вологий кухонний рушник за вікном автомобіля. Потім ми прикладали його до шиї, щоб охолотитися.

Ми так раділи, коли нарешті бачили храм. Я не дуже добре розуміла, що там відбувається, але батьки завжди були щасливі, коли виходили звідти. Я знала, що храм мав дуже велике значення. Я знала, що це дім Господа. (На фотографії я в білій сорочці.)

Коли мені виповнилося 12 років, я виконувала хрищення за померлих у кількох храмах. Потім, коли я познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком, то зрозуміла, що він також любить храм! Ми уклали шлюб у храмі Ментай, шт. Юта.

Ви можете готуватися до храму щодня. Ідіть до храму, коли тільки зможете. Доторкніться до його стін. Коли моему онуку Джаррету було 11 років, він працював над сімейною історією разом з татом кожної неділі. Він знайшов багато імен предків. Зараз, коли йому 12 років, він виконує хрищення за цих предків у храмі!

Коли ви у храмі, то можете ходити там, де ходить Ісус. Це Його дім. Я сподіваюся, що ви будете молитися Небесному Батькові кожного дня і проситимете, щоб Він допоміг вам підготуватися увійти до храму й відчувати Його любов. ■

Стар сяє

Джейн Мак-Брайд

Грунтується на справжніх подіях

“Як добре бути з тобою в Початковому товаристві” (Children’s Songbook, 254).

Стар поправила свій одяг. Їй все ще було дивно носити сукню до церкви. У її колишній церкві дівчатка носили в неділю штани або шорти. Але не в її новій церкві. Вона разом з мамою щойно охристілася в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Стар зітхнула, дивлячись у дзеркало. Вона раділа, що йде до церкви вперше як повноправний член Церкви, але також і хвилювалася. Раніше вона весь час у церкві була з мамою. Але цього разу вона піде до Початкового товариства.

Стар підморгнула своєму відображенню в дзеркалі. А якщо вона не буде почуватися там затишно? А якщо інші діти не будуть її любити?

“Стар? Ти готова?” — покликала мама.

Стар спустилася сходами. “Я добре виглядаю?” — запитала вона.

Мама усміхнулася. “Ти чудово виглядаєш”.

Стар скривилася. “Ти це кажеш просто так. Ти ж моя мама”.

“Ти маєш рацію. Я дійсно це кажу. Бо це правда”.

Стар злегка усміхнулася. Мама завжди знала, як покращити їй настрій. Але у неї все ще було дивне відчуття всередині. А

якщо ніхто з дітей не захоче з нею розмовляти? У неї були в школі друзі, але вони не були членами її нової церкви. Вона хотіла, щоб у неї був хоча б один друг, який буде з нею ходити до церкви.

“Я щойно пригадала, що мені ще щось треба зробити”, — сказала вона мамі.

Вона побігла сходами вгору і стала на коліна біля ліжка. “Дорогий Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені з кимось подружитися. Я вірю, що те, чого навчали місіонери, — істина, але мені страшно”.

Стар стояла на колінах і слухала. Через якусь мить вона відчула приємне відчуття спокою і вже не так хвилювалася.

У церкві Стар з мамою сиділа біля сім'ї з трьома малими дівчатками. Батьки назвали свої імена і почали розмовляти з мамою перед початком причасних зборів. Стар допомагала дівчаткам розмальовувати зображення Ісуса.

До них підійшов єпископ Ендрюс. “Сестро Каннінгхем! Стар! Радий вас бачити”. Він щиро їм обом усміхнувся і потиснув руку. Стар забула, якими чудовими всі були в церкві. Може, зрештою вона таки з кимось подружиться.

Після причасних зборів Стар пішла до Початкового товариства. Вона з хвилюванням поглянула на інших дітей, коли сідала. Вони розмовляли між собою, і, здавалося, не помічали її. У Стар упало серце. Доведеться їй бути самій.

Саме в ту мить у кімнату увійшла дівчинка такого ж віку, як і Стар. “Вона теж схвильована,—подумала Стар.— Я можу з нею поговорити”.

Стар глибоко вдихнула, потім підійшла до дівчинки. “Привіт Мене звать Стар. Я новенька. Хочеш сісти біля мене?” Стар затаїла подих. Чи захоче дівчинка з нею дружити?

На вустах дівчинки виникла легка усмішка. “Мене звать Сара. Я також новенька. Моя сім'я щойно переїхала сюди з Онтаріо”.

“А ми з мамою два тижні тому охристилися,—сказала Стар.— Я не дуже розумію, що треба робити”.

Сарина усмішка стала ширшою. “Спробуємо зрозуміти разом”.

Стар і Сара сиділи разом зі своїм класом. Іноді Стар перехоплювала погляд Сари й усміхалася. Сара усміхалася у відповідь.

Стар було спокійно й радісно. Вона знала, що Небесний Батько відповів на її молитву і допоміг знайти друга.

У класі вчителька попросила Стар і Сару назвати свої імена.

Стар підвелася. “Мене звать Стар Каннінгхем. Ми з мамою два тижні тому охристилися”. Вона зробила паузу, і усмішка на її обличчі стала ширшою, коли вона поглянула на свою нову подругу. “А це моя подруга Сара”. ■

Автор живе в штаті Колорадо, США.

ПОДУМАЙТЕ ПРО ЦЕ

Як ви можете привітати когось новенького у церкві?

Будьте СВІТЛОМ!

Елізабет Пінбороу

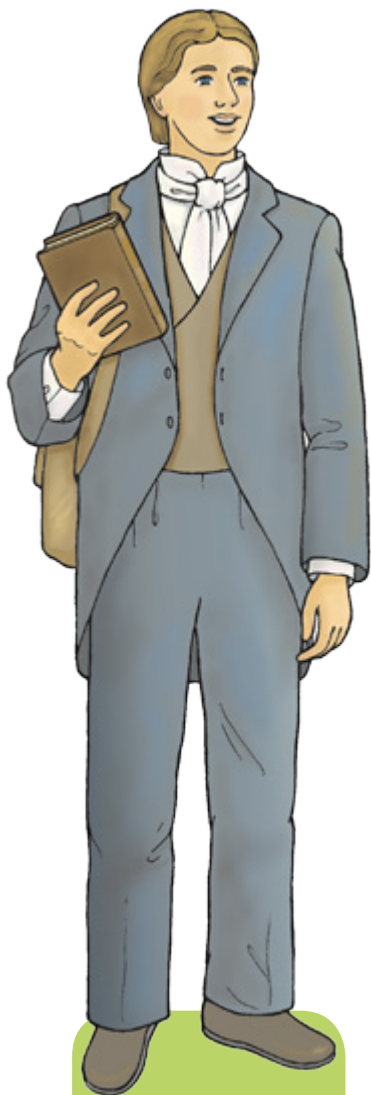
“Тримайте свій світоч: щоб він міг сяяти світові. Знайте, Я є світоч, який ви будете піднімати” (3 Нефій 18:24).

Ми можемо бути світлом для інших, якщо будемо справжніми друзями. Прочитайте подані нижче ідеї і додайте свої власні. Кожного разу, коли ви будете писати ім'я людини, якій ви хочете виявити любов, розфарбуйте сонячний промінчик.

- Любіть інших:** Ви можете мати великий вплив на їхнє життя! Христос їх любить, тож намагайтеся виявляти їм таку ж любов.
Ім'я: _____
- Пробачайте:** Якщо хтось ображає вас, спробуйте подивитися на все очима тієї людини. Ви можете пом'якшувати серця, якщо пробачите.
Ім'я: _____
- Підбадьорюйте:** Хваліть друзів за їхні сильні сторони. Помічайте в них найкраще, навіть якщо у чомусь їм треба покращуватися. Якщо ви будете якомога більше старатися, це також їм допоможе!
Ім'я: _____
- Дослухайтеся до Святого Духа:** Ваші слова можуть перетворювати погану ситуацію на хорошу. Святий Дух може допомогти вам знати, що казати і як виявляти доброту.
Ім'я: _____
- Ніколи не пліткуйте:** Недобрі слова можуть ранили. Якщо не знаєте чогось про інших, уявляйте найкраще та відганяйте негативні думки.
Ім'я: _____
- Підтримуйте своїх друзів:** Просто ваша поява на спортивних змаганнях або на шкільних виставах, в яких вони беруть участь, може допомогти їм відчути вашу любов.
Ім'я: _____
- Пропонуйте іншим людям дізнатися про євангелію:** Навіть якщо вони не приймають те, що ви кажете, ви просто покажете, що настільки піклуєтеся про них, що готові ділитися євангелією.
Ім'я: _____
- Товаришуйте з різними людьми:** Інші люди мають так багато хорошого, чим можуть поділитися. Христос допомагав всім людям і любив їх, що б там не було.
Ім'я: _____

Поширювати євангелію

Скористайтеся цими фігурками, щоб ділитися оповіданнями з історії Церкви!

Сем'юел Сміт

Гайрум Сміт

Парлі П. Пратт

Після того як Церкву було організовано, Небесний Батько хотів, щоб кожен почув про євангелію. Першим місіонером був брат Джозефа Сміта—Сем'юел. Гайрум, старший брат Джозефа, також навчав інших людей про євангелію. Одного дня чоловік на ім'я Парлі П. Пратт сказав Гайруму, що весь день читав Книгу Мормона. Гайрум розповів йому більше про Церкву, і той чоловік охрестився. Потім Парлі служив на місії! Він став провідником у Церкві.

Знайди більше фігурок персонажів з історії Церкви на сайті liahona.lds.org.

Думати про Ісуса

Ліндсі Теннер

Грунтується на справжніх подіях

Мія так раділа. Вона вперше прийшла до церкви! Місіонерки розповіли їй сім'ї про цю церкву. Вони вирішили прийти.

Мія озирнулася навколо. Вона помітила на столі білу скатертину. Під нею щось було.

“А що під скатертиною?”— запитала Мія одну з місіонерок.

Сестра Хансон посміхнулася. “Це причастя”.

Причастя. То було довге слово.

Мія чула, як місіонерки розповідали про це мамі й тату. Але вона не знала точно, що це таке.

Усі заспівали пісню. Двоє чоловіків підняли білу скатертину. Під нею були таці з хлібом! Мія дивилася, як вони розламували хліб на шматочки.

Після пісні чоловік промовив молитву. Інші чоловіки рознесли причастя кожній людині.

“Хліб допомагає нам пам'ятати тіло Ісуса”,—прошепотіла сестра Гарсія.

Мія взяла шматочок хліба. Вона уявила, що перед нею стоїть Ісус.

Потім була ще одна молитва. Чоловіки розносили таці з маленькими стаканчиками води.

“Вода допомагає нам пам’ятати про кров Ісуса,—прошепотіла сестра Гарсія.— Він помер за нас, бо любить нас”.

Мія взяла стаканчик з водою. Вона подумала, як сильно Ісус любить її. Їй здавалося, що Він сильно її обнімає.

Пізніше сестра Хансон дала Мії маленьке зображення Ісуса. “Ми їмо хліб і п’ємо воду, щоб пам’ятати Ісуса і обіцяємо іти за Ним”. Вона усміхнулася. “Як тобі сподобалося причастя?”

Мія поглянула на зображення Ісуса. Вона згадала теплі почуття, які її огорнули. Вона усміхнулася. “Все було прекрасно! Я люблю Ісуса”. ■

Автор живе в шт. Каліфорнія, США.

Ісус дав нам причастя

Кім Уебб Рейд

Ісус знав, що Його час на землі майже закінчився. Він зібрав Своїх апостолів разом на Останню вечерю. Він дав їм причастя і попросив завжди пам'ятати Його.

Ісус пішов у сад помолитися. Він страждав за всі гріхи і за весь сум у житті кожної людини. Потім Він помер на хресті і Його поховали в гробниці.

У неділю вранці після смерті Ісуса кілька жінок прийшли до гробниці. Камінь біля входу було відвалено, і гробниця була порожня! Де ж Ісус?

Він знову був живий! Марія Магдалина побачила Ісуса. Він прийшов до Своїх апостолів, щоб вони були готові навчати євангелії після Його повернення на небеса.

Коли я приймаю причастя, то згадую Ісуса. Я пам'ятаю, що Він жив і помер, а потім воскрес заради мене, щоб я могла жити знову! ■

Великодні лілеї

Прекрасні білі Великодні лілеї можуть нагадувати нам про чудовий день, коли Ісус Христос воскрес. На цьому малюнку сховано п'ять білих лілей. Кожного разу, коли ти знайдеш одну з них, кажи те, що ти дізнався про Ісуса.

Старійшина
Брюс Р.
Мак-Конкі
(1915–1985)

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

СИЛА БОГА

*Віра—це сила, а сила—
це священство.*

Бог є Богом, бо Він є втіленням всієї віри, всієї сили і всього священства. Те життя, яким живе Він, називається вічним життям.

І та міра, до якої ми стаємо такими, як Він, є мірою розвитку нашої віри, здобуття Його сили і застосування Його священства. І коли ми станемо такими, як Він, у повному і справжньому сенсі, тоді ми також будемо мати вічне життя.

Віра і священство ідуть пліч-о-пліч. Віра—це сила, а сила—це священство. Після того як ми здобуємо віру, ми отримуємо священство. Потім, завдяки священству, ми зростаємо у вірі аж доти, доки, отримавши всю силу, не станемо такими, як Господь.

Наш час тут, у смертному житті, призначено для випробування і перевірки. Ми маємо привілей, перебуваючи тут, вдосконалювати віру та зростати у силі священства. ...

Святе священство зробило більше для вдосконалення людей у дні Еноха, ніж у будь-який інший час. Відоме у той час як священство за чином Еноха (див. УЗ 76:57), воно було силою, якою його та його народ

було перетворено. І їх було перетворено тому, що вони мали віру і застосовували силу священства.

Саме з Енохом Господь уклав вічний завіт, що всі, хто отримує священство, матимуть силу, завдяки вірі, керувати і управляти всім на землі, чинити опір арміям будь-яких країн і стояти у славі та піднесенні перед Господом.

Мелхиседек був чоловіком подібної віри, “і його люди чинили правду і здобули небеса і прагнули сягнути міста Еноха” (Переклад Джозефа Сміта, Буття 14:34). ...

Тоді яким же є вчення про священство? І як ми будемо жити, будучи Господніми служителями?

Це вчення полягає в тому, що Бог, наш Батько, є уславленою, вдосконаленою і піднесеною істотою. Він має всю могуть, всю силу і все владарювання. Він знає все і є

безкінечним у всіх Своїх якостях, і Він також має сім'ю.

Воно полягає в тому, що наш Вічний Батько насолоджується своїм високим статусом слави і досконалості та сили, що Його віра є досконалою і Його священство є безкінечним.

Воно полягає в тому, що священство носить ім'я Самого Бога, і для того, щоб стати такими, як Він, ми повинні отримати і застосовувати Його священство або силу, як Він її застосовує. ...

Воно полягає в тому, що ми маємо силу, виявляючи віру, керувати й управляти всім—як земним, так і духовним; чинити чудеса й удосконалювати життя; стояти в присутності Бога і бути такими, як Він, бо ми здобули Його віру, його досконалість і Його силу, або, іншими словами, повноту Його священства.

Тоді це і є вченням про священство. І немає, і не може бути нічого величнішого за нього. Це та сила, яку ми можемо здобути завдяки вірі та праведності ...

Дійсно є сила у священстві—сила, яку ми прагнемо здобути і застосовувати, сила, про яку ми побожно просимо, щоб вона могла спочити на нас і на наших нащадках навічно. ■

З виступу на сесії священства під час генеральної конференції. Назва виступу “The Doctrine of the Priesthood” (Учення про священство), Ensign, May 1982, 32–34; вживання великої літери узгоджено із сучасним Правописом.

**Є У МЕНЕ ІНШІ ВІВЦІ,
ХУДОЖНИК ЕЛСПЕТ ЙОУНГ**

Воскреслий Господь відвідав Своїх "інших овець" (3 Нефій 15:21) на Американському континенті та в інших місцях. Нефійці "торкнул[ися] слідів цвяхів на Його руках і на Його ногах; і це вони зробили, підходячи один за одним, доки вони всі не підійшли, і доки не побачили на свої власні очі і не торкнулися своїми власними руками, і доки не дізналися напевно і не пересвідчилися, що це був Він, про Кого було написано пророками, що Він має прийти" (3 Нефій 11:15).

Також читайте у цьому номері

ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

Як розуміти своє патріарше благословення

Патріарші благословення не розповідають нам про все, що станеться у нашому житті, але вони містять особисту дорожню карту, яка може скеровувати до великого щастя, підготовленого Небесним Батьком для кожного з нас.

с. 44

ДЛЯ МОЛОДІ

с. 58

Вони бачили ЙОГО

Вони були свідками воскреслого Христа
Як ми можемо бути свідками в наш час.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Ісус дав нам причастя

Ми щотижня приймаємо причастя. Але чи знають ваші діти, чому?

с. 76

